

BINBİR ROMAN

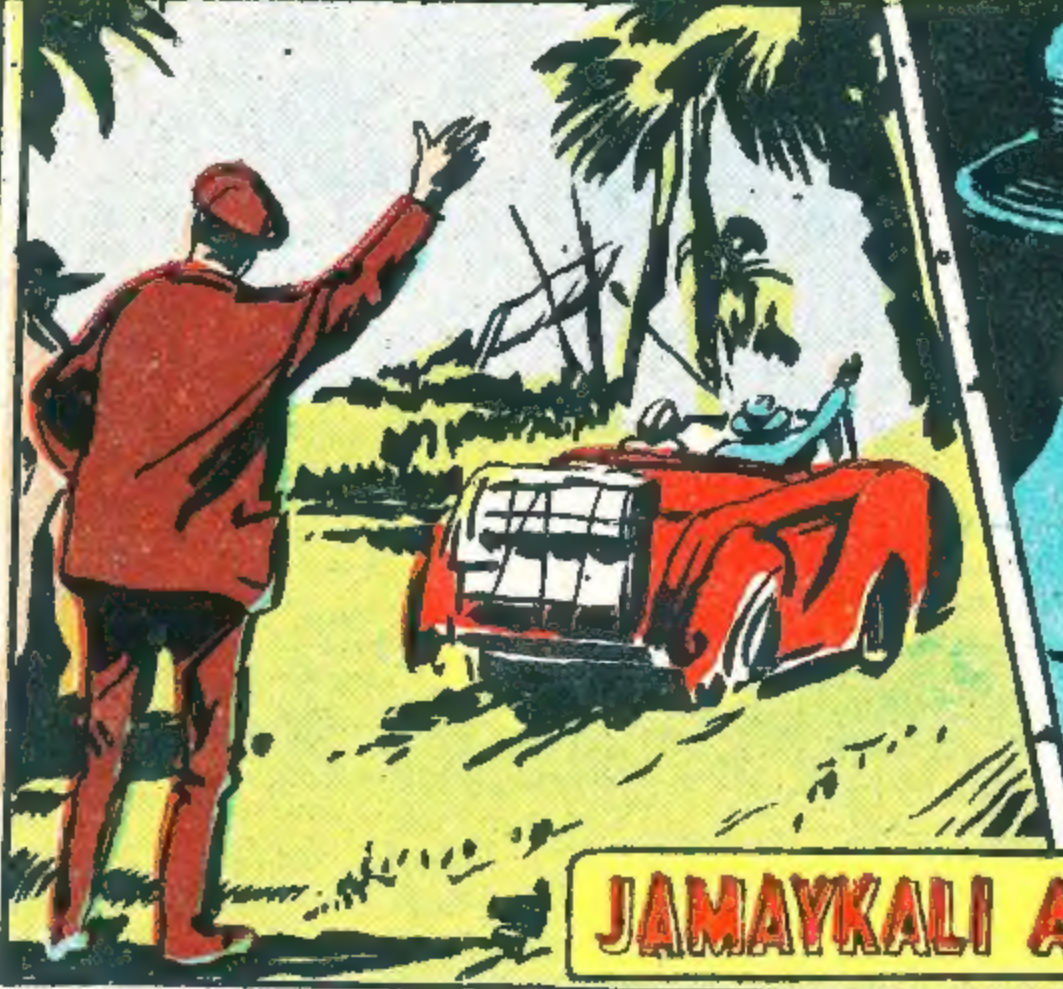
Cilt: 8 - Sayı: 176 - 25 Kuruş

SİYAH BAY. Metin

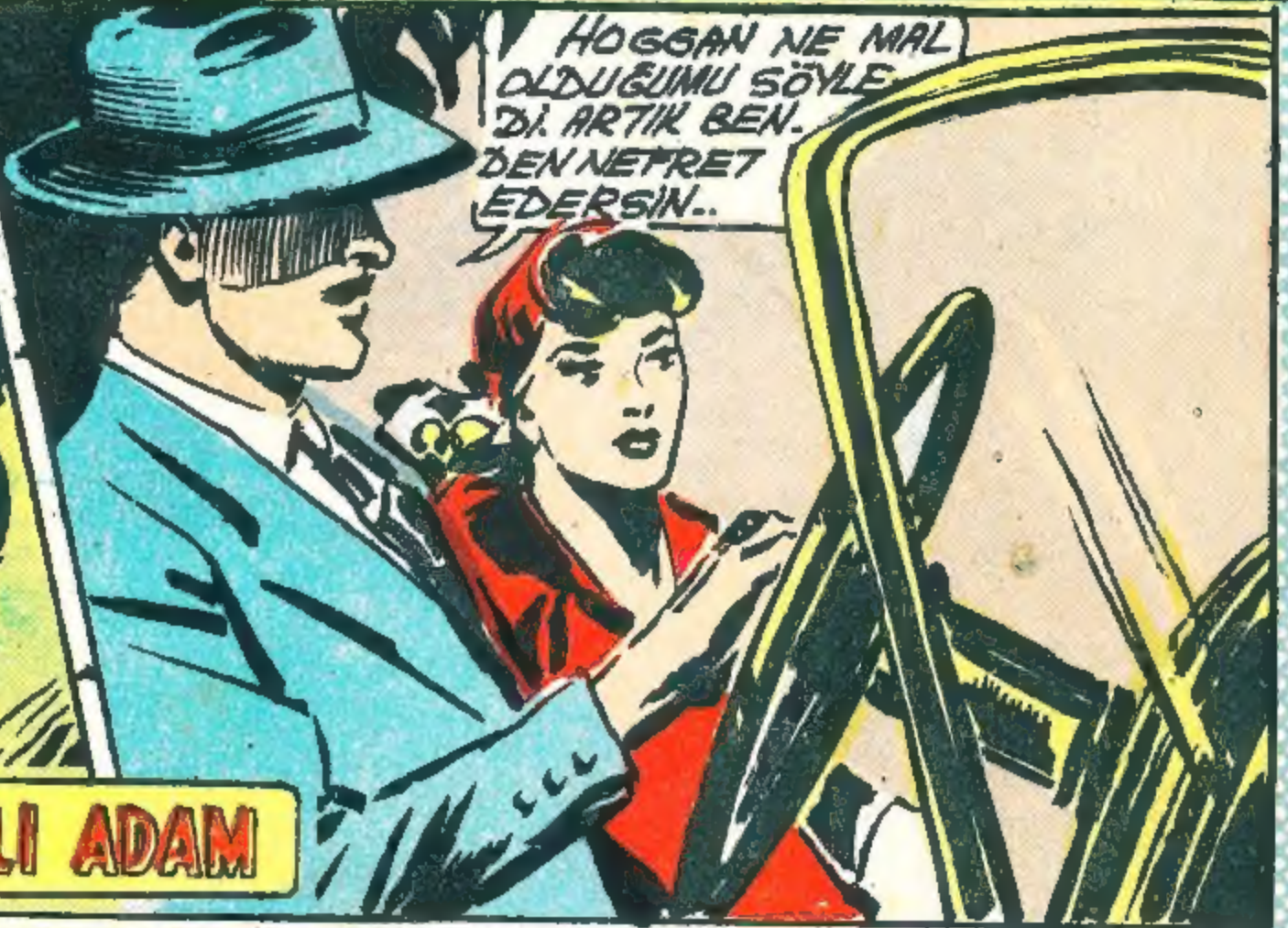
26 - Eylül - Çarşamba - 1951

MERVELİN
İÇİ RAHAT
ETTİ. VICKİ
KENDİSİNE
YALAN SÖY-
LEMEMİŞTİ.
MRS. MIL-
LINER İLE
MARTINEZ
ARASINDAKİ
ALİŞVERİSİ
KENDİSİNİN
ARASINDA
HİÇBİR MÜD-
SEBET YOK-
TU.
SAVANNAYI
TERKETTİ-
LER

7/1

JAMAYKALI ADAM

HOGGAN NE MAL
OLDUĞUMU SÖY-
Dİ. ARTIK BEN-
DEN NETRET-
EDERSİN..

BANA KALIRSA
YANLIŞ DÜŞÜNÜ-
YORSUN JAK..

ÇOCUKLAR.. BAKIN
PATRON, GÜZEL
VICKİ'YLE GELİYOR

SİZE BİR MEKTUP
VAR, MR. MERVEL..

MARTINEZ BİZİM
MALLARI YOLA ÇIKARMIŞ..
HAZIR OLUN ÇOCUKLAR..

OKEY!..

ÇİLDİRDİN Mİ?
KLER BANA BU
KADAR KORKUNÇ
BİR YALAN MI
SÖYLEDİ?

BANA ÇARPAN OTOMOBİL
MADAM FLORANS DÖRVE
NİN OTOMOBİLİYDİ...
KLERİN ANNESİNİN...
O KADAR KIZINA BENZİ-
YOR Kİ... İLKÖNCE KLER
ZANNETTİM.. GENÇ BİR
KADIN... SENİN ANNEN
OLAMAZ. ZATEN SENİN
ANNEN OLMADIĞINI
KENDİ SÖYLEDİ.

42/2

MARKIN GÖZLERİ, HAYRET, ŞAŞKINLIK, SEVİNÇ VE
ÜMİT İÇİNDE İSİLDAMAYA BAŞLADI. İÇİNİ KAVURAN
BİR ATEŞ VÜCUDUNA YAYILDI. BELLANIN LÂKİRDİ-
LARINI ARTIK BUYMUYORDU BİLE..

MARK.. NE YAPA-
CAKSIN SÖYLE
NE OLUR KONUŞ

DEMİK KIZKARDESİM DE-
GİLMİŞ.. ÇOK ŞÜKRÜ.. TALİ
YÜZÜME GÜLMEĞE BAŞLADI
KLER.. CANIM KLERİM..

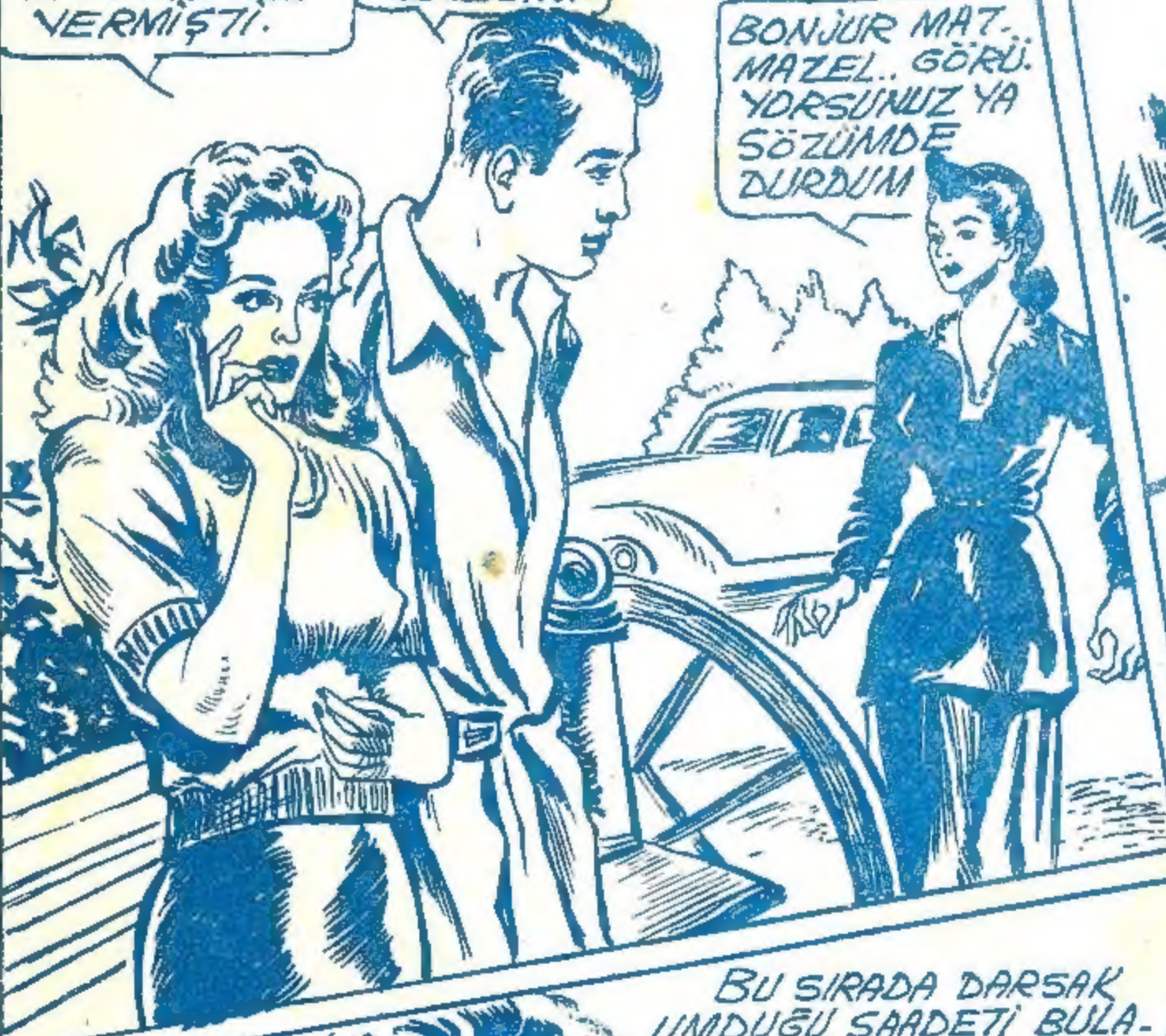

BİR SABAH FLORANS BELLANIN ZİYARETİNE
GELDİ.

AMAN ALLAHIM..
İŞTE MADAM
DÖRVE.. BENİ
ZİYARETE SÖZ
VERMİŞTİ.

GÖZLERİME İNANAMI-
YORUM. BİLMESEM
KLERİN KARDEŞİ Dİ-
YECEĞİM.

BONJÜR MAT..
MAZEL.. GÖRÜ-
YORSUNUZ YA
SÖZÜMDE
DURDUM

MARKLA FLORANS UZUN UZUN BAKIŞTILAR. MARK KLERİ
FLORANSTA, BİR ZAMANLAR SEVDİĞİ MARKIN BABASINI
HATIRLADILAR.

KLERE NE KADAR
BENZİYORSUNUZ

YA SİZ.. TIPKI
BABANIZSINIZ..
BABANIZI GÖK YA-
KINDAN TANDIM
VE BÜNCÜYE
KADAR AYRILMA-
DIM..

KENDİNİ BU DERDE ATMA-
ĞA TEŞVİK EDEN AVUKAT ARKADAŞINI
DÜŞÜNDÜ VE BİR MEKTUP DÖŞENDİ.

BU SIRADA DARSAK
UMDUĞU SADETİ BULA-
MAMIŞ, PİŞMAN OLMUŞTU

KLER BENDEN NEF-
RET EDİYOR.. BELKİ
HIÇ İYİLEŞMEZ..

AZİZ ÜSTADIM
LÂF.. BU ŞEKİL
HİTAP TA BU
SERSERİYE HIÇ
YAKIŞMIYOR..

ARKASI VAR

176/2

Sinir Buhranı

Yazan:
Kurt Raglan

Çeviren:
Nihal Yeğinobalı

Mr. Gard, «Nereden geliyor-sun?» diye sordu.
Hilda, «Bakkaldan, babacı-ğım» diye cevap verdi.

— «Ne işin var, bu saatte so-
kaklarda?»

— «Sabun almayı unutmuşum.
Son dakikada aklıma geldi!»

— «Bir daha tekrerrür etmesin!»
Hilda, «Peki babacığım» diye-
rek odasına çıktı.

Mr. Gard Mutaassıp bir adam-
dı. Biricik kızı Hilda'yı uçan kuş-
tan bile sakınır ve sokağa müm-
kün merteye az çıkarırdı. Tabii,
sarımsı kızlarını hiç beğenmez ve,
«Ne yaparsın, zaman öyle» diye
kızlarının «hafif mesrepliğini»
temize çıkarmaya çalışan kız
babalarına:

— «Lâf!» diye çıkışırdı. Za-
man filân değil, sırf gevşeklik!
Kız kısmını baskı altına almak lâ-
zımdır. Yoksa tabii, dağda da ge-
zer, taştta da! Bak benim Hilda'-
ma! Altın gibi kız!»

Mr. Gard mutaassıplığı kadar
uykusunun ağır oluşuyla da meş-
hurdur. Bir uyudu mu ertesi saba-
ha kadar top patlatsan uyanmazdı.
Ama o gece nedense uyandı, işte!
Sonradan bu hâdiseden bahseder-
ken başını bilgiç bilgiç sallıyarak:

— «Hissi kablelvuku!» dedi.
«Kızımın başına gelen şey malûm
oldu, bana!»

Mr. Gard'ın uykusu adamakıllı
kaçmıştı. Biraz temiz hava almak
için bahçeye çıktı. Ne o? Hilda'-
nın storlarının kenarından ışık sı-
zıyordu! Gecenin bu saatinde e-
lektrik telefi ne demek oluyordu?

Mr. Gard hemen hiddetle içeriye
girdi ve Hilda'nın evin arka bölü-
ğündeki odasına yollandı. Kapının
altından da ince bir ışık sızıyordu.
Ama onun ayak sesi duyulunca
söndü. Mr. Gard bûsbütün köpü-
rerek kızının kapısını açtı...

ve pencereden aşağıya atlıyan gölge-
yi göyle bir gördü. Hemen arka-
sından atılmak üzereydi ki Hilda-
yı farketti. Kız yatağının üzerinde
baygın yatıyordu. Onu bu halde
görünce Mr. Gard gölgeyi filân
unuttu. Kızını ayıltmağa çalıştı.
Ama Hilda ayılmıyordu bir türlü.
Mr. Gard eli ayağı titriyerek ev-
dekileri uyandırdı.

Ne yaptılarsa para etmedi. Hil-
da'yı kat'iyen kendine getireme-
diler. Şimdi hepsi panik içindey-
diler. Nihayet doktor çağırıldılar.

Doktor:
— «Başından aşağıya su dö-
kelim!» dedi.

Hilda bu sözleri duyup da an-
lamış gibi yavaş yavaş kimildan-
dı, gözlerini açtı ve doğruldu.
Sersem sersem;

— «Neredeyim? Ne oldu?» di-
ye sordu.

Annesi, «Odana hırsız girmiş,
kızım. Seni baygın bulduk, hatırla-
mıyor musun?» dedi

Ama Hilda hırsız ve bayıldı-
ğın bir türlü hatırlamıyordu.
Doktor endişelendi:

— «Büyük bir şok neticesinde
hafızasını kısmen kaybetmiş! Der-
hal hava tedbiki ve istirahat. Bir
müddet sonra iyileşmezse tımar-
haneye kaldırınız!»

Mr. ve Mrs. Gard ağlıyordu.
Hilda'nın rengi uçmuştu

— «Hatırlıyorum! Hatırlıyo-
rum!» diye feryat etmeğe başla-
dıysa da dinlemediler. Onu ertesi
sabah sayfiyedeki teyzesinin yanı-
na götürüp bıraktılar. Hilda ba-
başının teyzesine,

Onlar gittikten
sonra gülümse-
yerek kendine
ayrılan odaya
çıkta ve eline
kalem aldıktan
sonra mektubu
yazmağa baş-
ladı.

— «Aman hoş tut, üstüne var-
ma» diye tembih ettiğini duydu.

Onlar gittikten sonra gülüm-
siyerek kendine ayrılan odaya çık-
tı ve eline kalem kâğıt aldı. Du-
daklarındaki tebessüm gitgide
artarak,

«Sevgilim» diye yazdı; «Mek-
tubumu bakkal vasıtasıyla değil de
postadan alınca kimbilir ne kadar
şaşıracaksın! Mektubumu alıncaya
kadar, babam bizi yakalayınca ne
yaptı diye merak içinde kalacak-
sın. Biliyorum, benim için çok ü-
züleceksin, ama ne yapayım, buna-

ya gelmeğe mecburdum. Hayır,
şekerim, babam beni kovmadı.
Seni hırsız sanıyor. Bak anlata-
yım. Sen ayak seslerini duyup
pencereden kaçarken ben tam ısı-
ğı söndürmüş yatıyordum ki ba-
bam kapıyı açtı. Seni görmüştü!
Aklıma derhal seni hırsız yerine
koymak geldi. Hırsız var diye ba-
ğıracaktım. Fakat o an şimşek gi-
bi düşündüm: Babam seni herhal-
de yakalar veya bağırıp komşula-
ra yakalatırdı. Onun için he-
men baygın gibi yattım. Arada

bir «hırsız» diye inliyordum. Ba-
bam beni ne sever bilirsin! Bay-
gın görünce hırsız filân unuttu.
Herkesi uyandırdı. Beni uyandır-
mak için ellerinden geleni yaptılar.
Ama ben ayılır ayılmaz ba-
bamın senin peşine düşeceğini, or-
talığı ayaklandıracağını bildiğim
için orali bile olmadım. Bilsen ne-
ler yaptılar ayılayım diye! Ço-
cuktan pencerenin camını kırdı-
ğundan beri bu kadar tokat ye-
memiştim! İnsan aşk uğruna ne-
lere katlanıyor, sevgilim...»

İnatçı Kâtilbe

YAZAN : B E N

Londra'da bir hikâye borsası var-
dır. Meraklılar bu borsadan eksik
olmazlar; ya duydukları bir hikâ-
yeyi anlatırlar, ya yeni uydurul-
muş olanları dinlerler. Bu şekilde hi-
kâye borsasında, bir gün evvel gözde
olan ve ağızdan ağıza dolayan hikâye
bir gün sonra kıymetini kaybediverir.
Zira daha güzel olan bir yenisi, yerini
almıştır.

Londra borsasında son zamanlar-
da büyük bir heyecan yaratan ve nis-
beten uzun bir zaman zarfında göz-
delik mevkiinden inmeyen hikâye şu:
Hikâyenin muhakkak birinin ağzın-
dan anlatılması lâzım. Biz de böyle
muhayyel bir şahsın ağzından dinleye-
lim.

«Biz iş adamı, tatil münasebetiyle
memleket dahilinde bir dinlenme seya-
hatine çıkmıştık. Ama telefonun peşini
tam mânâsıyla bırakmağ imkânsızdı.
Onun için yazıhanesinden ayrılmadan
önce kâtilbe-iş için ne kadar mek-

tup gelirse hepsini kendine yollama-
sını tembih etmiş bulunuyorduk.

«Ama seyahate çıkış bir hafta-
dan fazla olduğuna halde kâtilbesi tara-
fından en ufak mektup bile gönderil-
medi. Bukadar zaman zarfında yazıha-
neye hiçbir taraftan mektup gelmemiş
olamazdı. Onun için kâtilbesine şu tel-
grafı çekti: «Niçin iş mektuplarını ba-
na göndermiyorsun?»

«Birkaç gün sonra cevap geldi:
«Mektup kutusunun anahtarını berabe-
rinizde götürmüşsünüz. Bunun üzerine
iş adamı hemen şaşaladı. Hemen cephe-
rini karıştırmaya başladı, yelek ceple-
rinden birinde hakikaten ufak anahta-
rı buldu. Kızın mektupları kendine gön-
dermemesinin sebebi hikmeti meydana
çıkması bulunuyordu. Kutuyu kırarak
değildi ya.

«Hemen anahtarları ayırac ambalaj
vanti ve yazıhaneye gönderdi. Ama

bir hafta daha hiçbir mektup gelmedi.
O zaman adamın tepesi attı. Kâtilbesi-
nin yaptığı düpedüz dik kafalıktı. Ta-
tilini filân unuttu ve trenle atladığı
gibi Londra yolunu tuttu. Yazıhanesi-
ne geldiği zaman...

Hikâyeyi anlatan burada sözünü
yarım bırakıyor; sonra kendisini din-
leyenlere soruyor:

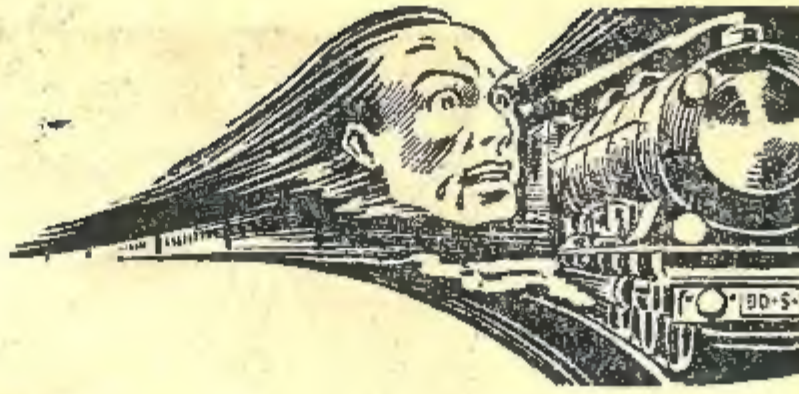
«Gerisi hakkında sizler ne dü-
şünüyorsunuz? Kâtilbe, anahtar... da
gönderildiği halde mektupları niçin
patronuna yollamamış olabilir?»

Bunun üzerine kimi, «Adamın ta-
til esnasında işle meşgul olmaması is-
temediği için,» diye cevap veriyor;
kimisi de kâtilbenin, patronunun rakibi o-
lan başka bir tüccarla işbirliği yapıp-
tığını söylüyor... Sonra hikâyeyi anlatan
şahıs onları susturuyor ve:

«Bilmediniz, diyor, kâtilbe mek-
tupları, anahtar, taşıyan ufak paketin
de postacı tarafından, kilitli kutuya
gönderilmediğinden gönderemiyor.

KESİK BAŞIN ESRARI

Büyük Macera ve Aşk Romanı : 17

— Lord Hylan benim muhterem pederimdir... Bu benim bileceğim işle hiç alakası olmaması lâzım geliyor. Sonra ciddi de olmayacaktır. Anlıyor musunuz Mösyo Doriok? Babasının Bob'a böyle bir evlenme için müsaade etmeyeceği güneş kadar aşıkardı.

Doriok merakla:

— O ipek tüccarının karısına Lord Hylan'ın oğlu olduğunu söylemiş miydi?

— Hayır. O daima hakiki hüviyetini gizlemiştir. Matmazel Doux daima orta halli bir gençle seviştiğine ve evlendiğine inanmıştı.

— İşte tam bu sıralarda ben de Kesmire tayin edilmiş ve bu dostumdan ayrılmıştım.

— Yanılmıyorsam dostunuz banker Gazeneve'in anlattığı Kristal Kama hikâyesi de orada başınıza gelmişti değil mi?

— Evet Doriok, tamamiyle o hikâyedir. On sene dünyadan uzak olarak orada yaşadım. Geri döndüğüm vakit Bob'un öldüğünü işittim. Ve onun son arzusunun öğrenerek yerine getirmeye çalıştım.

Vasiyetnameyi andıran bir nevi şeyleri karısı bana söyledi. O zaman ben karısına kendisinin Leydi Hylan olduğunu Markiz, Kont ve Baron bir kocanın, karısı olduğunu söyledim. Ve orada, bütün evraklarını tanzim ettirerek kendisine verdim. Bob'dan doğan bir çocuğu vardı. Bu çocukla birlikte Lord Hylana gidecekti. Fakat aynı zamanda Lord Hylan'ın bütün servetini yeğenlerinden Lord Brodford isminde birisine bıraktığını da öğrendim.

Ben bu Lordu epey bir zaman evvel de tanımıştım. Çok tuhaf mizaçlı bir adamdı. Lord Hylan'ın varisleri bu Lordla Bob'dan kalan küçük kızdı. Lord Brodford bana Bob'un ölümünde bir suikast olduğundan şüphe ettiğini söylemişti. Tahkikatım neticesinde bunun tabii bir ölüm olduğunu öğrendim. Fakat bu tahkikatla meşgul olurken Bob'un karısının eski dostlarından biriyle gitmiş olduğunu da haber aldım. Bu adam şimdi Londrada bulunuyormuş. Belki de Putney şatosunda Lordun yanında ya misafir veyahut ta hizmetkârlık yapıyordur.

Bu Joe Wistles isminde bir adamdı. Son dakikasına kadar Bob'un karısıyla kızını kandırmağa muvaffak olmuş. Yalnız ortada bilen bir nokta varsa kadında kızın Londraya gitmek üzere Joe ile birlikte gela çıktıklarıdır. Bu hususta bütün gayretlerime rağmen Hindistanda hiçbir müsbet malumat elde etmeğe muvaffak olamadım.

Şimdi bu kadınla çocuktan hiçbir haber yok. Bütün şüphem Joe'nin üzerindedir. Bu kadınla çocuğu vapurda denize atmak suretiyle yok ettiğini zannediyorum. Ben belki düşüncelerimde yanılıyorumdur. Siz ne düşünüyorsunuz?

— Hakkınız var, Devam ediniz.

— İşte bu maksatla seyahate çıktım. O da B. 14. İreninde idi. Lâkin sıra ile anlatacağım. Sıra bozmamak için, ben bu sevgili arkadaşımın çocuğunun da yok edildiğini sanıyordum. Maksadım Avrupada ufak bir tetkikattan sonra elimdeki kıymetli vesikaları keşp

eden makamlara daha doğrusu adalete tevdi edecektim. Benim bu işle uğraştığımı haber alan Joe Wistles bir gün Hindistanda karışma çıktı. Beni öldürmek için Avrupaya dönmekliğimi beklemeğe başladı.

Mesele gayet açıktı. Şayet çocuk ta annesinin âkibetine uğradı ise bu evrakların hiçbir kıymeti kalmıyacaktı. O zaman Lord Brodford, Lord Hylan'ın bütün servetine varis olacaktı. Ancak bunun farkına Joe'nin benimle birlikte vapura bindiğini gördüğüm vakit vardım. Fakat bütün seyahat esnasında Joe ancak beni uzaktan seyretmekle iktifa etti. Bana karşı harekete geçemedi. Bütün gün ve gece uyanıktım. Bu vaziyet bana bir parça da eğlenceli gel-

miş ve kendi elbiselerini bana giydirmişti. En fazla ihtiyaç duyduğum şeyi Vivier'de istikraz eylediğim bin franktı. Sonra ceketimi ne yapıp yapıp hastahaneden aldirttim. Çünkü bence kıymeti fazla olan birçok vesikalar vardı. Sonra sizden bavulu aşırırmakta benim kurnazlığıma işarettir değil mi?

Doriok, William Burut'un bu sözü karşısında sun'î bir tebessüm gösterdi. Onun bu son suali hiç te hoşuna gitmemişti. Adam sözüne devamla:

— Ben bundan başka türlü hareket edemezdim. Ben Joe'yi adım adım takip ediyordum. O Sen Rembet istasyonunda ekspresin altında parçalandıktan sonra bavulum Fransız polisinin eline ge-

Kapıyı açınca mütebessim çehresiyle Burut'u gördü.

yordu.

Hasımın profesine göre bu trende tatbik edilecekti. Ben iki komprtiman ötemde Joe Wistlesin bulunduğunu biliyordum. Kompartimanda aşağı ve yukarı doluşuyordum. İşte tam bu sıra benim üzerime Senprenio ismini verdiğim adam atıldı.

Doriok birdenbire:

— Küçük duvarcı mı? dedi.

— Kim? ?

— Hayır hayır, kimse değil. Sonra söyleyeceğim. Siz devam ediniz...

— Birdenbire bir iple beni bağladı. Sonrasını bilmiyorum. Kendimi hat bekçisinin evinde buldum. O zaman bütün hakikati hatırlar gibi oldum. Ne yapabilirdim?

Semprenio benim elbiselerimi

çeceğini düşündüm. Şayet Fransız polisi bu evrakları elime geçirmiş olsaydı derhal İngiliz polisine haber verecek ve ben Lord Brodford'a mülâki olmadan evvel o her şeyden haberdar olacaktı.

— Peki niçin onun haberdar olmasını istemiyorsunuz?

— Gayet basit bir sebepten dolayı. Çünkü dostum Bob'un kızının nereye sığındığını bilen sadece o idi. Adresini ancak o bana verecekti. O Joe'nin öldüğünü haber alacak ve ben onun şaşkınlığından istifade edecektim. Zira o gazetelerde hâdiseleri okuyunca aklına kaybedecekti. İşte dostum Mösyo Dorok bavulumu bunun için almıştım. Gazetecilere naminize bunun için beyanatta bulunmuşum.

«Öyle zannediyorum ki bu çok makul sebepler karşısında beni af

buyurursunuz?

Bu sözler üzerine Doriok muhatabının elini sıkarak:

— Siz bütün bu işleri benim gibi mesleğinde son derece üstad bir adamın karşısında muvaffakiyetle idare ettiğinizden size müteşekkirim ve hayretteyim.

— Hayrette misiniz? Teveccühünüz...

— Bari o kız çocuğunun adresini elde edebildiniz mi?

Burut gülerak:

— Evet hem gayet kolayca... Ben doğrudan Londraya giderek Lord Brodfordla konuşmak suretile elde ettim.

— Peki Lord Brodford adresi vermeğe razı oldu mu?

— Evet. Fakat bir şartla... On bin sterlin aldım. Kızı ortadan yok etmek şartla.

Doriok hayretle:

— Siz mi yok edeceksiniz?

— Evet aziz dostum. Kızın adresini alabilmem için bu vazifeyi kabul etmek lâzımdı.

— Demek Lord Brodford Joe'ye aynı işi gördürecekti.

— Ona hiç şüphe yoktu...

XIV

Doriok villasına girer girmez geniş bir nefes aldı. Artık iki üç gün istirahatı hak etmişti. Ve buna da çok ihtiyacı vardı. B. 14 cinayetli bütün tafsilatıyla meydana idi. O ana kadar üç yüz cinayet işiyle alâkadar olmuştu. Fakat bunun kadar arap saçını andıran bir mesele ile karşılaşmamıştı. Cidden memnundu. Şayet Burut bir tesadüf William Ralf mesini söylemiş ve kendisine hâdiseye karıştırmamış olsaydı o bu işin içinden çıkamıyacaktı. Artık o bu meslekte yorulmuştu. Birçok kimseler ona tekaütlüğünü istemesini söylemiş ve kendisine hakiki fakat parası bol birçok işler bulmuşlardı. Artık tekaüt zamanı da gelmişti. Hemen hemen bu kararı vermek üzere idi. Fakat B. 14 hâdisesinin en son, bitiş noktası Bob'un kızında idi. Hep bu meselenin nasıl sona erdiğini düşünüyordu. Birdenbire içeriye bir hizmetçi girip William Burut'un kendisini görmek istediğini söyleyince yerinden fırladı. Kapıya gelince her zamanki mütebessim çehresiyle karşısında Burut'u gördü. On yaşlarında sevimli bir kıza elinden tutmuştu. Çocuk çok korkak ve utangaçtı.

— Mösyo Doriok, dedi. Su dakikada çok sevimli bir arkadaşımın yavrusunu ölümünden kurtarmış olmakla duyduğum sevinci size tariften âcizim dersem inanınız.

Fakat bu sözleri söylerken gözleri yaşarmış ve boğazı düğümlenir gibi olmuştu.

Devamla:

— Bu küçük çocuğu Sakre Kor kolejinde buldum. Elimdeki vesikaları mektebe göstererek aldım. Şimdi bu küçük kız yarın bütün Lord Hylan'ın servetine sahip olacak ve Müttehit hükümetlerin en zengin ve asil aileleri meyanına girecek dedi.

Doriok bu son söz karşısında son derece müteessir olmuştu. Küçük kıza kucağına alarak sevdi. Sonra kendi kızını çağırtdı. Kızcağız iki yabancı adamın arasında bulunduğuna hayret içerisinde idi.

— Şimdi Mösyo Doriok sizden bir ricada bulunacağım.

— Ne gibi?

— M's Hylan'ı sizin himayenize terkececeği. Lâkin birkaç gün için. Zira bu kızın gayet emin bir elde bulunması lâzım geliyor. Ben Fransız adliye makamlarında muamelelerini bitirinceye kadar.

(Arkası 6. sayfada)

NAT PINKERTON

BEN SENİ İTALYA'YA GÖTÜRÜRÜM. AMA BİR ŞARTLA EVLAT.. DEFİNEYİ YARI YARI'YA BÖLÜŞE. CEGİZ..

KABUL KISKA ANLAŞTIK..

BÜ SİRADA DORYANIN EVİNDE MARCI PELHAM.. NE İYİ ETTİN DE GEL. DİN.. DÜŞÜN HAZIRLIKLARININ TAĞSILA. TINI ÖĞRENMEK İÇİN ÖLÜYDÜM

BEN DE ONUN İÇİN GELDİM YA.. İTALYADA EVLENİYDÜZ. SEN BEN NEDİ. MEM OLACAKSIN

EKSİK OLMA MARCI. AMA AVRUPA SEYAHATI YAPMAGA MALI VAZİ. YETİM MÜ SAİT DE..

DÜŞÜNDÜĞÜ SEYE BAK.. BÜTÜN MASRAFLAR BENDEN.. ÇOK İŞİM VAR. SANA İHTİYACIM VAR. ÖNÜMÜZDEKİ HAFTA GİDİYORUZ

BÜ İŞ BÖYLECE HALLEDİL. MIŞ DEMEKTİR. RED CEVABI KABUL ETMEMİ VEZÜVYA SEMİSİYLE İKİMİZ BERABER Gİ. DİYDÜZ

YA NİŞAN. LİN..? BANA ONDAN HİÇ BAHSETME. DİN..

HA.. KONT MU? UNVAN SAHİBİ BİR ADAM..

AMA MARCI.. ONU SEV MİYDÜ MÜSÜN

PEPİ ÇOK ŞİRİN ADAM.. ÇOK DA YAKIŞIKLI.. ANA SEVMEK Mİ? BÜ ZAMANDA EVLENİR. KEN AŞK DÜŞÜNÜLÜR MÜ?

EH BAZEN.

AŞK DEDİMİ DE AKLIMA GELDİ.. SENİN PINKERTON NE ÂLEMLERDE?

KENDİSİNE SO. RARSIN.. ŞİNDİ KAPIDA OTOMO. BİLİ DURDU.

TEBRİKLER MARCI.. SÜ SİZİN KONT TALİHLİ ADAMIN.. KESKİ DÜĞÜNDE BEN DE BULUNABİL SEY. DİM.

AMA MUTLAKA GELMENİZ LÂ ZİM NAT.. DOR. YAN NEDİMEM OLUYOR. BANA MÜSAADE..

.. İŞTE BÖYLE İTALYADA EVLE. NİYORLAR. ÖNÜ. MÜZDEKİ AY.. AH NAT GELEMEZ MİSİN?

MAALESEF DORYAN.. YAPILACAK İŞ. LERİM VAR.

SENİ MARCİNİN DÜŞÜNÜNE GİT. MEKTEN ALAKOYAN SÜ NİZİM İŞLER NEYİMİŞ BAKALIM KÜÇÜK BEY?

BİR SÜRÜ.. EN MERAKLISI BÜ GÜN GELEN BİR TELEFON..

BANKER ANDREW TELEFON ETTİ. HANİ BANKE PERRİNİN ORTAĞI.

BUNUN NE. RESİ ME. RAKLI?

ŞURASI.. ANDREW, MARCI PELHAM'IN SERVETİNİN BAŞLICA VASİSİ. DİR.

MARCI VAR

Askerliğimi havacı olarak yapmıştım. Hiç unutmam bir gün havadayken iki düşman tayyaresi benimkine saldırdı. Biri üstten biri alttan bana doğru yaklaşıyorlar ve makineli tüfekleriyle benim tayyareye doğru ölüm yağdırıyorlardı. Kurşunum bitmiş olduğu için onlara mukabele edemiyordum. Bütün soğukkanlılığımı toplayarak elimdeki son çareden istifade ettim. Tayyareme son süratı verdim ve dümdüz ileri atıldım. İkisi de bana yaklaşmakta devam ediyorlardı. Cehennemi sesler çıkararak son saniyede ikisinin arasından sıyrıldım ve biraz evvel benim geçmiş olduğum yerde onların ikisi birbirine çarparak infilak ettiler.

Kahvedekiler ağızları açık dinliyorlardı. Bruno'nun birçok at yarışlarında birinci geldiğini, iştirak ettiği sürat şampiyonalarında madalya kazandığını hattâ rekor kırıldığını bilirlerdi de, bugüne kadar çok mahir bir tayyareci olduğunu duymamışlardı.

Bruno'nun bir defa bile olsun ayağına çivili ayakkabıları geçirdiğini veya tüfeğini alıp ava çıktığını gören yoktu. Ama nasıl olsa Bruno en yarıcı hayvanları bile avlamıştı ve bu maceraların hikâyesini dinlemek dünyanın en zevkli seylerinden biriydi.

Aubagne'ye bir yabancı gelip de gezilecek yerleri gezmek ve tanışılmaya değer kimseleri tanımak istedi mi kendisine ilk olarak Bruno'dan bahsederler ve kahveye, ona getirirlerdi. Dedikimiz gibi, nedense, Bruno'nun her taşın altından kalkacak kaabiliyetle bir adam olduğu bütün Aubagne'lilerce münakaşasız kabul edilmiş bir hakikatti.

Onun için bir gün, kahve sohbetinin en tatlı anında, şehre yeni gelmiş olan Ferrand adlı genç, gayet menfi bir şekilde lâfa karıştığı zaman bu hareket herkes tarafından müthiş surette garipsendi.

İki yüzücünün Mans'ı geçmeğe teşebbüs ettiklerinden, fakat yarı yolda nefesleri kesildiği için partiyi terk ettiklerinden bahsediliyordu. Bruno hemen atılmış ve:

— Ne tabansız mahlûklarmış, demişti. Ben olsaydım rekor kırmak suretiyle kolayca karşı sahile geçiverirdim.

İşte yabancı delikanlı tam bu sırada:

— Söylemesi kolay, diyerek mülahale etmişti.

Derhal bütün başlar ondan tarafa çevrilmiş ve Bruno sormuştu:

— Yani benim Mans'ı geçeme-yeceğimi mi sanıyorsun?

— Evet, öyle sanıyorum. Çünkü ben yarış filân kazanmış iyi bir yüzücü olduğum halde Mans'ı geçmeğe muvaffak olamadım.

— Ama ben senden çok daha iyi yüzerim.

ŞAMPİYON

Yazan: Gabriel Timmory

Çeviren: Sayhan Bilbaşar

«Hazır suya girmişken karşı sahile, Cezayir'e kadar yüzeceğim.»

— Nereden malûm, istersen seninle bir yarış yapalım.

O zaman Bruno da dahil olmak üzere herkes büyük bir hayret içinde kalmıştı. Her zaman o anlatır, herkes dinler; fakat hiç kimse, «Kalk da şu dediklerinden birini yap,» demezdi. Ama Ferrand okadar inatçıydı ki Bruno bütün maharetini ve çenebazlığını kullanmasına rağmen onunla yarış etmeği kabulden başka çare bulamadı. Ferrand:

— Bu Pazar yarışıyor muyuz? diye sordu.

— Hayır!

— O neye iyi?

— Çünkü ben ancak fırtınalı havalarda yüzerim. Dümdüz bir denizde yüzmeye de yüzmek mi denir, eğer senin şampiyonluğun şampiyonluksa bu teklifimi kabul edersin.

Delikanlı, yüzünde hayret ifade-

siyle teklifi kabul etti. Acaba bu adam atmasyoncu değil de hakiki bir yüzücü müydü.

Nihayet bir gece beklenen fırtına koptu ve ertesi sabah Bruno ile Ferrand beraberlerinde şahitleri bulunduğu halde sahile geldiler. Bruno'nun yardımcılarının birinin elinde büyük bir, kavçuk torba vardı. Denize girmezden evvel Bruno torbayı herkesin gözü önünde açtı, içindeki elbiseleri ve fesi bir kontrolden geçirdi. Ferrand hayretle sordu:

— Bunları ne yapacaksın?

— Karşıkı fenere kadar yüzme-yecek miyiz. Ben oraya vardığım zaman durmayacağım ve hazır suya girmişken karşı sahile, Cezayir'e kadar yüzeceğim. Fese ve elbiselere orada ihtiyacım olacak.

Şimdi Ferrand'ı bir düşüncedir almıştı. Bu adam galiba onun sandığından çok daha yamandı ve o-

nunla boy ölçüşmeğe kalkınakla kendini elâlem maskarası olmağa namzet yapmıştı.

Bu sırada biri koşu koşu geldi ve onların henüz yarışa başlamamış olduklarını görünce rahat bir nefes aldı. Maksadı, Cezayir'de oturan kardeşine vermesi için Bruno'ya bir mektup emanet etmekte.

Ferrand bunu görünce büyük bir hicap duydu ve Bruno'nun yanına gidip:

— Galiba ben biraz hata ettim, dedi. Sizinle yarış etmek muhakkak ki haddim değil. İsterseniz bundan vazgeçelim.

İşte bu sayede, Aubagne'nin meşhur Bruno'su şampiyonluk ünvanını daha uzun seneler muhafaza etti.

KESİK BAŞIN ESRARI

(4. sayfadın)

Dorik hafif bir tebessüm sağtı. Burut devamla:

— Benim vazifem henüz bitmiş değildir. Bunun için bu çocuğu birkaç gün muhafazanızı rica edeceğim. Benden başka hiçbir sebeple hiç kimseye teslim edilmeyecek.

— Maalmemnuniye...

— Teşekkür ederim. Başka hiçbir ricam yok. Çok şabuk tekrar görüşeceğimizi ümit ediyorum.

Burut çocuğu kucaklayarak öptükten sonra polis müfettişi Dorik'un elini sıktı.

Ertesi sabah Burut, Joe Wistlesin elbiselerini tekrar sırtına geçirerek Londraya döndü ve Puntley satosuna giderek Lord Brodfor'a görmek istedi.

Derhal kendisini kütüphaneye aldılar. Joe'nin başarmaya muvaffak olmadığını bu adamın başardı.

ğından son derece emin olan Lord:

— Ne var ne yok bakalım? dedi.

— Ah, Lordum. Büyük bir kaza atlattık...

— Ne demek istiyorsunuz? Çocuk nerede? Ne oldu?

— Onu aramadık taramadık yer bırakmadım. Nihayet kızın nerede olduğunu öğrendim.

— Nerede imiş? Nerede?

— Liyon polis müfettişi Mösyö Dorik'un evinde...

— Kim onu oraya götürmüş?

— Bilmiyorum. Kolejden onu görülen lüzum üzerine Mösyö Dorik'a teslim etmiş olduklarını söylediler.

Bu sözler Lordun küplere binmesine vesile olmuştu.

— Peki ya evraklar? nerede?

— Fransız adliyesinin elinde imiş...

— Peki şimdi ne olacak?

Burut omuzlarını silkerek:

— Çok feci ekselâns... Bu evraklar hakikati bir güneş gibi aydınlatıyor. Robert'in doğum kâğıdı da orada. Sonra Matmazel Döux ile evlendiğine dair nikâh kâğıdı da. Sonra küçük Mis'in onların çocukları olduğuna dair de vesika var.

Öyle zannediyorum ki Fransız zabıtası bütün bu evrakı İngiltere sefaretine tevdi edecektir. Bu suretle bu kız şimdi bütün ünvanlardan maada Lord Hylan'ın muazam servetine de varis olacak.

— Çok fena, çok fena, çok fena!

— Bütün esrar ifşa edilecek, hakikat meydana çıkacak. Ekselânsınız soyulacaksınız ve hattâ

asılacaksınız.

— Ben asılacak mıyım? Bir Lord ha?

— Benimle lâtife mi ediyorsunuz?

— Lâtife mi dediniz? Mademki Robert'in kızı berhayattır. Ekselânsınız şu dakikadan itibaren Lordluk hakkını kaybetmiş bulunuyorsunuz.

Brodfor âdeta çılgına dönmüştü:

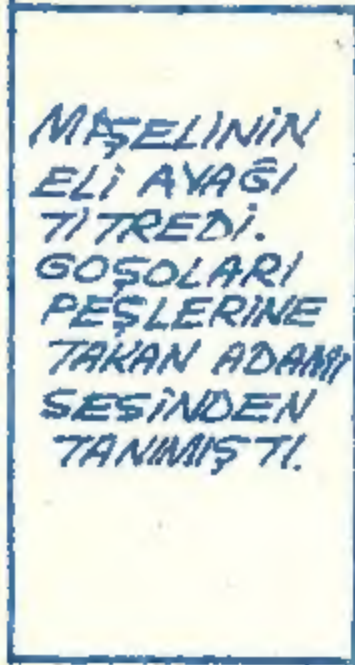
— Peki ne yapmamı tavsiye ediyorsunuz?

— Hayat kırılan bir eğyaya benzer. Belki de bir silâh, bir kama ekselânsınızı rahata ulaştırabilir.

Brodfor bir müddet dalgın dalgın durdu. Rengi bir ölünün rengini andırıyordu.

(Arkası 14. sayfada)

GİZLİ VAZİFE !..

MANDRAKE

HAYALET BALINA

MANDRAKE ESRA-
R İÇİNDE ESRA-
LA KARŞILAŞMIŞTI.
HAYALET BİR BALI-
NA BİR BALIKÇI Fİ-
LOSUNU MAHVET-
MİŞ, BİR YOLCU
GEMİSİ SOYUL-
MUŞTU.

KAPTAN, KORSANLARIN
HÜCUMUNDAN EVEL GE-
MİNİN PERVANESİNİN
KIRILDIĞINI SÖYLÜYOR.
BÜTÜN YOLCULARI AR-
GOSA GETİRİYORUZ.

BALIKÇI Fİ-
LOSUNDAN
KURTULAN-
LARI SAYAR
SAK EPEY
KALABALIK
OLACAĞIZ.

3

KAPTAN, GEMİNİZİN
PERVANESİNİ
KIRANLA, BA-
LIKÇI FİLOSUNU BA-
TIRAN AYNI BALINA
MI ACABA?

OLABİLİR.. AMA O
BALINADAN YANA ÜZÜL-
MEYİN.. ÖLMÜŞTÜR.
BİZİM PERVANELE-
RİMİZE HİÇBİR BALI-
NA DAYANAMAZ..

HAYALET
OLURSA DA.
YANIR..

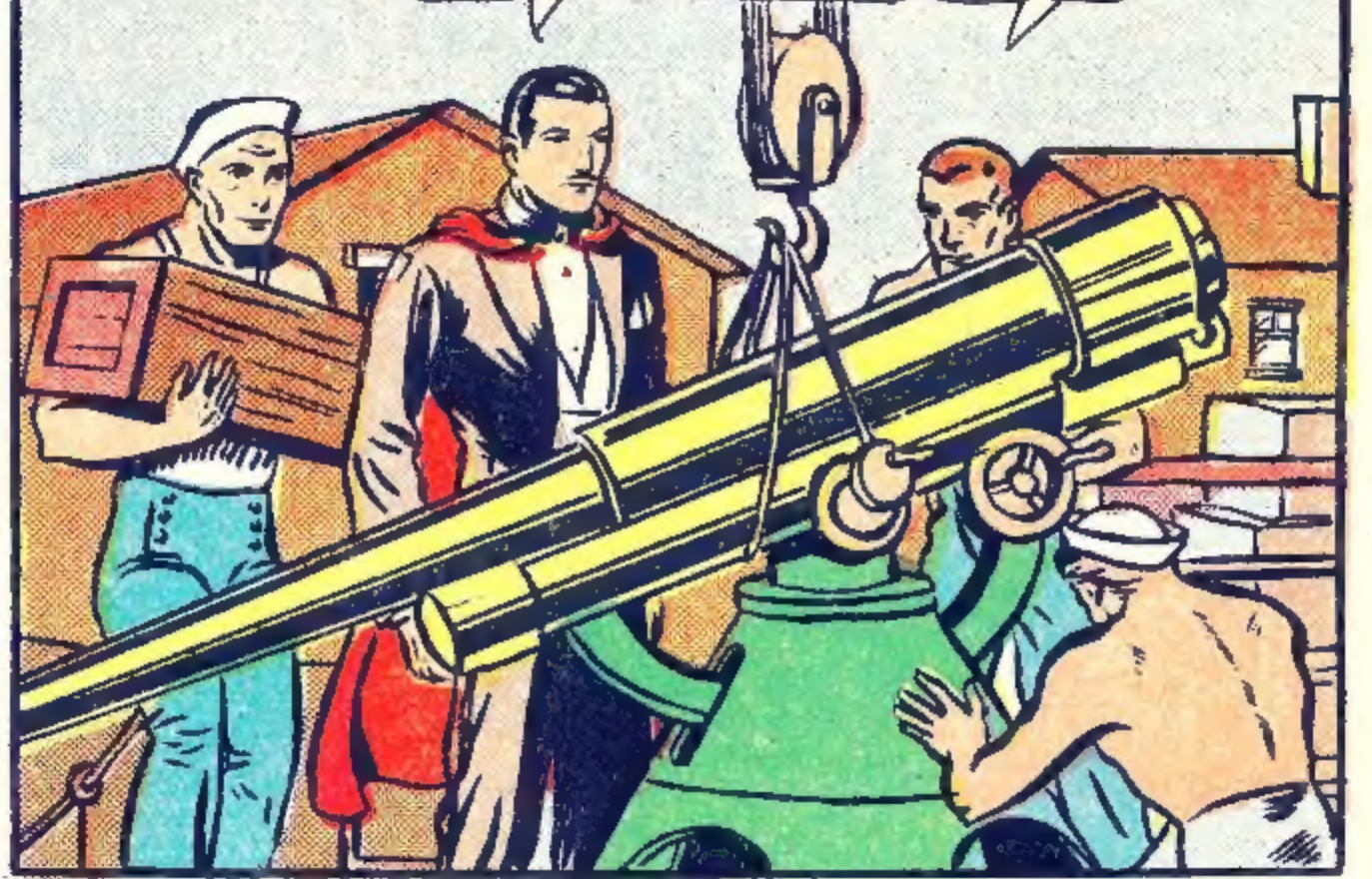

ARGOS LIMANA DÖNDÜ. YABANCILAR KARAYA
ÇIKTI. MANDRAKE BİR TOP SATIN ALDI.

BU TOP NE
OLACAK?

SİRF BİR İHTİYAT
TEDBİRİ.. OLURA
BELKİ ÖNÜMÜZE
BALINA FİLAN ÇIKAR

BU TOP HAN-
GI BALINAYI
OLSA GEBER-
TİR..

NE OLUYORUZ
KUZUM? HAYA-
LET BALINA...
GÖKTEN İNEN
DENİZE GİREN
KORSANLAR
FİLAN...

BİLMİYORUM! AMA
GEMİNİN PERVANE-
SİNİN KORSAN HÜC-
MUNDAN HEMEN EV-
VEL BİR BALINA TA-
RAFINDAN KIRILMASI
BANA GARİP GÖZÜKTÜ

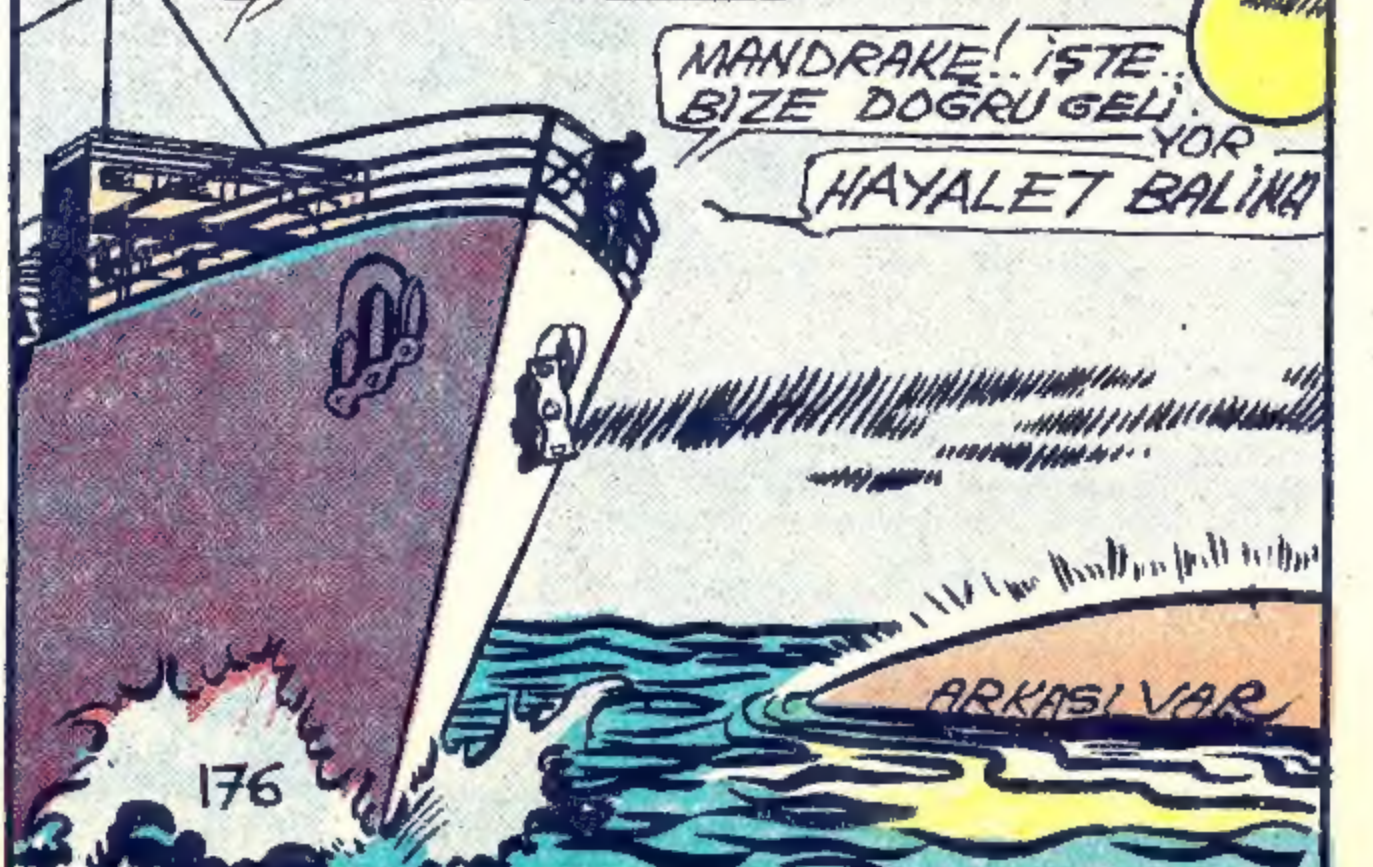
KESKİ
AYNI YOL-
DAN DÖN-
MESEYDİK

O GECE, ANSIZIN, SUYUN İÇİNDE BİR TOR-
PİTO SÜR'ATİYLE İLERLEYEN VE ESRA-
RENGİZ BİR IŞIK SAÇAN BİR ŞEY GÖRÜN-
DÜ.

İSKELE TARAFINDA
PARLAK BİR ŞEY VAR

MANDRAKE! İSTE..
BİZE DOĞRU GELİ-
YOR
HAYALET BALINA

KARTALIN OĞLU

ADAR KAYFARIN
SALVERDİĞİ KUZUYA
SALDIRDI.

KUZU BİR MAĞARAYA
KAÇTI. MAĞARANIN
AĞZINDA BİR KAFES
GÖRÜNCE ŞÜPHELEN-
Dİ, TAKİPTEN VAZ
GEÇTİ.

ADARIN, KUZUNUN PEŞİN-
DEN MAĞARAYA GİRE-
CEĞİNİ UMAN KAYFAR BO-
ŞUNA BEKLEDİ.

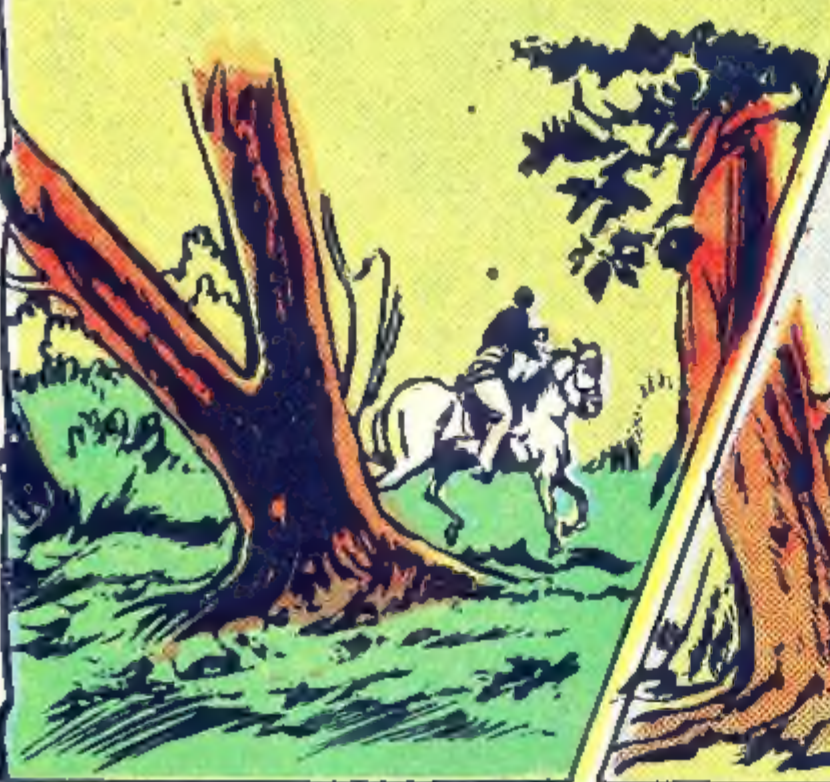

KARTALIN UZAKLAŞ-
TIĞINI GÖRÜNCE HIR-
SINDAN, HAZIRLADI-
ĞI KAFESİ ATTİ.

FAKAT ADARA NASIL YARDIM
EDEBİLECEĞİNİ KESTİREME-
DİĞİ İÇİN CANI SIKILI YORDU.

ELMAŞ
ŞUUR
ALTI BİR
HİSLE
ADARIN
BAŞINA
BİR ŞEY-
LER
GELDİĞİ-
Nİ BİLİ-
YORDU.

ORMANIN AĞIKLIK
BİR YERİNDEN GE-
ÇERKEN KULAĞININ
DİBİNDEN DÖRT TA-
BANCA KURŞUNU VIZLI
YARAK GEÇTİ.

CEYLAN ŞAHA KALKTI. KİŞNE-
Dİ. GALİBA YARALANMIŞTI.

BU SIRA
DA ADAR
İHTİYAR
İNDİRİYİ
BULDU.
RACA,
BİR KÂ-
ĞIDI KAR-
TALIN
GAGASI-
NA TU-
TUŞTUR-
DU.

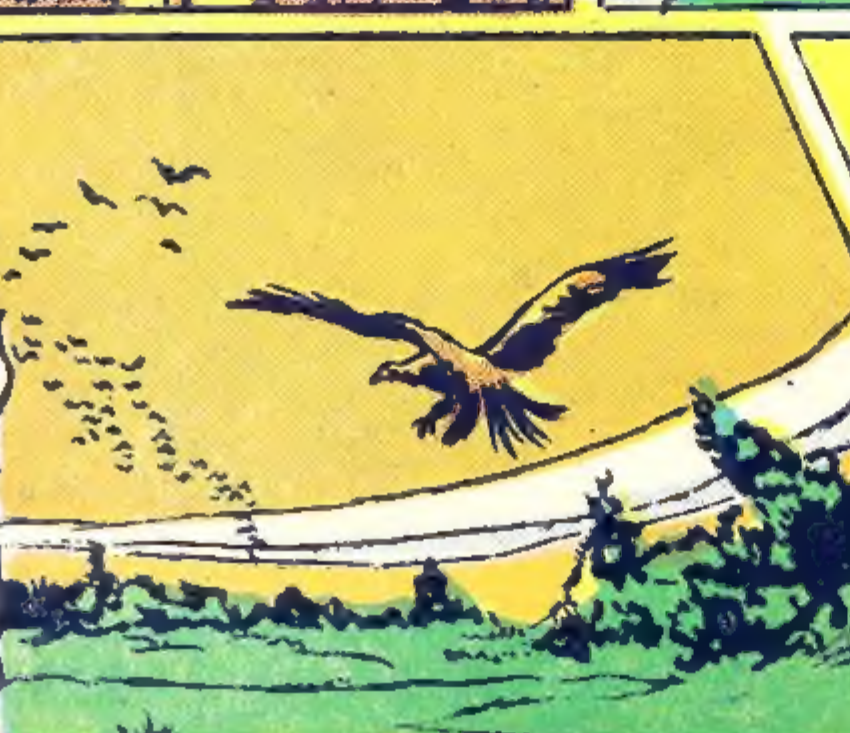
AL BUNU ELMAGA
VER. GELSİN BENİ
ALSIN

İKİ GÖÇEBENİN HAYRETİ
ARASINDA KARTAL MESAJI
ALDI. UÇTU.

AZ UÇTU, UZ
UÇTU DERE TEPE
DÜZ UÇTU. ARA-
DI TARADI EL-
NASI BULAMA-
DI.

176/1

BİR ARA KARŞISINA
SÜRÜYLE YARASA ÇIK-
TI. ONLARLA BOĞU-
ŞURKEN MESAJI
DÜŞÜRDÜ.

ADAR NİHAİYET YARASA-
LARIN ELİNDEN KURTULDU.
DOĞRU JURASLARIN MEM-
LEKETİNE GİTTİ.

BİR
SARAY
MUHA-
FIZI
BÜYÜK
BİR
KARTA-
LIN
GELDİ.
GİNİ
HABER
VERDİ.

İMDAT! BANA
HÜCUM EDİYOR

SİLÂHLİ MUHA-
FIZLAR TÜFENKLERİNİ
KALDIRDILAR, NİŞAN
ALDILAR.

29/2

FAKAT ADARIN ANİ BİR
HÜCUMU İLE DARMADAĞIN
OLDULAR.

BU GÜRÜLTÜYE
İRİS GELDİ. ADAR
SAKINLEŞTİ.

ADAR! -
NE VÂR
NE HA-
BER?

İRİS,
ADARIN
HALİNDE
ELMASIN
TEHLİ-
KEDE
OLDUĞU
MÂNÂSINI
ÇIKARDI.
YARDIMI
CI GÖN-
DERDİ.

ADAR ATILARA YOL GÖSTERİ-
YORDU.

YOLDA BİR GENÇ KIZA RAST GELDİLER.

DURUN.. SİZİNLE
KONUŞACAĞIM..

NE OLUYOR?

ZAVALLI ATIM.. BENİM
YERİME SENİ VURDULAR..
SENİ BURADA BIRAKMAK
ZORUNDAYIM.

ELMAS YOLUNUN ÜSTÜN-
DE BİR MAĞARA GÖRDÜ.
İÇERİ GİRDİ.

MAĞARANIN İÇİNDE UZUN MÜDDET
YÜRÜDÜKTEN SONRA BİR GÖLLE
KARŞILAŞTI.

BİR YERALTI
GÖLÜ.. KAYIK
TA VAR..

SAHİBİ ÇIKIP BİR ŞEY DE-
MEZSE NE ÂLÂ... ŞU GÖ-
LÜ BİR KOLAĞAN EDEYİM.

FAKAT ÇOK GEÇME-
DEN..

DUR YABANCI..
YOKSA GEBER-
TİRİM..

ARKASI
VAR

176/2

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemalettin Tuğcu

SAYI : 26

İstediyim yaptım:
— Klaris, bunun mümkün olup olamayacağını bilmem. Bir kere sorayım.
— Para ile her şey mümkün.

— Nereye gitmek istiyorsunuz?
— Galataya geçelim. Daha sonra gideceğimiz yeri tayin ederiz. Türkler Galatalılara müsaade ediyorlar.

— Sinyor Kapoçelli nasıl kaçabilmiş?

— Yabancı bir asker bana bir mektup getirdi. Bu mektupta kocam, yiyecek saklıyanların idam edileceğini ve bütün mallarının, ailesi halkının esir edileceğini ilân etmiş bulunan İmparatorun hükmünden korkarak parvanda bulunan yüzüğü bir askere vermek suretiyle kaçtığını ve aynı askere yüzükta vermemi bildiriyor ve İmparatorun ehlî bir aile kızı olduğum için, bana dokunmayacağını, bir çaresini bulursam, hemen kaçmakla görevi tavsiye ediyor. Limanda bize ait gemilerden bir tane muhakkak vardır. Sizden başka kimseye güvenemediğim için, sırtımı size açmış bulunuyorum. Siz asil bir Türkünüz. Benim gibi betbaht bir kadına yardımından çekinmiyeceğinizi sanıyorum. Eğer bizi sur dışına çıkarabilirseniz, ebediyen minnettar kalacağım gibi, eğer İspanyaya gelerseniz kızlarımızdan herhangi bir istediğinizi göz kamaştırıcı arahomakıyla size vermekten haz duyacağım ve şimdilik beraberimizde götürmiyeceğimiz bütün altın ve gümüş takımlarımızla ağırlığı yüzünden götürmiyeceğimiz bir miktar altını size bırakacağım.

Teklif hakikaten pek cazipti. Klaris fevkalâde korkuyor kızlarıyla birlikte canını kurtarmaya bakıyordu. Bizans, bu İspanyol güzeli için hakikaten bir cehennemdi. O da şehrin düşeceğini biliyor, öldürülmekten ve esir pazarlarında satılmaktan kurtulmak istiyordu.

Çok haris olan bu asil kadın, bayağı bir adam olan kocasından bol bol ihtikam aldığına şüphe bırakmıyan bir şuhlukla, o korkusu içinde bile beni tesbir etmek ve o gecenin birkaç saatini zevk içinde geçirmekten çekinmiyordu.

Kendisine söz vermemekle beraber bir şeyler yapmaya çalışacağını vadederek gün ısrken İrene'nin konağına döndüm. Bana hiç yüz vermiyen ve gözlerime görünmiyen sevgiliimi şimdilik bir tarafa bırakarak, sabahın erken saatlerinde Bartolomeye gittim. Olup bitenlerden hemen haber aldığı için beni memnuniyetle karşıladı. Aynı ihbarı kendisi için yapamıyacağım için vemin etmeğim için bana yüz duka daha verdi. Bu parayı almamak budalalığımda bulunmadım. Bartolome binlerle kazanıyordu. Elinde yiyeceği olan Bizansta birçok adam oydu.

Küçük ve karanlık odasında, tahtı masanın başında karşı karşıya oturduk. Sesimi indirerek:

— Bartolome, dedim. Bizanstan

Bir miktar adam dışarıya çıkmak isterse ne yapar?

Bartolome suratını astı ve:
— Kaçmak isteyen askere buna imkân yoktur, dedi. Kadın ve çocuk gibi bazı işe yaramaz insanların kaçınmak için nöbetçiler ve askerlerle uyumak lazım. Fakat kapılar katıyen açılmaz.

— Bu iş kaç olur dersin?

— Adamına göre işin içinde sen varsan bir şeyler yapmağa çalışırız Yusuf Bey.

— Bartolome bu senin sebebi olduğun bir hâdisedir. Kapoçelli korkusundan kaçtı. Şimdi karısı, kızları ve ailesi halkından bir kısmı kaçmak istiyor.

Bartolome biraz düşündükten sonra:

— Adam başına bin duka verebilirler, dedi. Bu epeyce bir paradır. Ben seninle bir kaptanı temastırırım. Bunun için de bin duka ben alırım. Bu gece yarısı bekle. Bu gibi işleri Kampanella'nın kaptanı başarabilir. Fakat Türk olduğuna katıyen bildirme. Aksi takdirde mutlaka öldürürler.

Konağa döndüğüm zaman kapının önünde iki hassa zabiti gördüm. Bunların yedeğinde bir at daha vardı. Zabitlerden birisi bana:

— Yusuf Bey, dedi. Haşmetmeap sizi istiyor.

Bu haber hiç te hoşuma gitmedi. Fakat derhal İrene'ye haber vererek zabitleri takip ettim. Gittiğimiz yol bizi Anemasa götürüyordu. İtiraz etmek, kaçmak faydasızdı. Zindan kısmını geçtik ve kalenin üstüne çıktık.

İmparatoru orada gördüm. Kendisini selâmladım. Eliyle iki zabiti geride bıraktıran bir işaret yaptı. Beni çağırdı.

Konstantin Dragazesin yüzü vurgunluk ve hiddetten sapsarıydı. Gece uyumamış olduğu anlaşılıyordu. Ağır taş güllerin garpıkça yer yer yıktığı, salladığı duvarlar üstünde sakinmeden geziniyordu. Fırtınalı bir denizde, cılız bir tekne kullanan bir kaptana benziyordu.

Önümüzde, ana duvarlarla

ikinci duvarın arasındaki koridorda, adetleri gittikçe azalan müdafilerin insanlıktan çıkmış bir halleri vardı. Bir kuduz köpekten, bir kurttan farksızdılar.

İmparator bana sert ve asabi gözleriyle baktıktan sonra sordu:

— Mehmet Beyin ne kadar askeri vardı?

— İki yüz bin yenigeri sanırım Haşmetmeap, dedim.

— Bütün kuvveti ne tahmin edersin?

— Beş yüz bin.

— Yenigilerden başka kimler var?

— Bulgar, Macar, Venedikli, Avusturyalı, hemen her çeşit milletten insan var. Bunlar kusatma-
dan önce yollara dökülmüşlerdi.

— Adam başına bin lira verebilirler, dedi.

Kiminde sadece bir hançer, kiminde ok yay ve bir küçük kalkan, bazısında argiboz vardı. Bunlar karılarını, çocuklarını, yiyeceklerini de birlikte getirmişlerdi. Maydosta onlardan bir çoğunu gördüm. Neye göçtüklerini sordum. Bana bunların gönüllü olduklarını ve Bizansı kusatmak için sultana hizmete geldiklerini söylediler. Böyle bir ordunun bir savaş kazanamayacağını söyledim. Bindiğim geminin kaptanı bana bunların gönüllüden çok çapulcu olduklarını ve Mehmet Beyin ilk hücumları bunlara yaptırarak Bizansı yoracağını ve asıl hücumu yenigilerin yapacağını bildirmişti.

İmparator dişlerini sıkıyordu. Yorgunluktan ve hırsdan kanlanan gözlerinde delice bir öfke vardı. Bana ilerisini göstererek.

— Buraya saldıran askerlere kimin kumanda ettiğini söyleyebilir misin? dedi.

— Bunu Haşmetmeapın da bilmesi lazım, dedim. Mehmet Bey planını yaparken sarayda Bizansın casusları bulunduğunu söylüyorlardı. O işini kuvvetle görmeye kalktığı için herkese vazifesini önceden bildirmişti. Propontisten Hırsokerasa kadar olan duvarla

rın önünde Rumeli ve Anadolu askerleri vardır. Hırsokerasan Poliyandriye kadar Anadolu askerleriyle Mehmet Bey bulunuyor. Buradan Propontise kadar Rumeli askeri vardır. Zağanos paşanın, harbe karışmayacağını bildiren Galatalıları gözönünde tutmak için o taraflarda bulunacağını duymuştum.

— Mehmet Beyin donanması ne kadar?

— On sekiz gale, çifte kürekli 48 gemi, 300 parça yelkenli harp kayığı diyorlardı. Zaten Mehmet Beyin deniz kuvvetleri sayıftı.

— Kumandanların isimlerini biliyor musunuz?

— Yapılan plânlara göre Pentapiriyi (Yedikule) karşısında Ahmet Paşa, Peğanapili (Siliirikapısı) de Haydarpasa, Melandisiapili de (Mevlevihane kapısı) Avni Paşa, Ayos Romanosta (Topkapı) Mehmet Paşa, Poliyandride (Edirnekapısı) İsfendiyaçoğlu ve Sadi Paşa, Ayos Yuniste (İğrikapı) Ahmet Paşa bulunacaklardı.

İmparator belki bunları benim kadar biliyordu. Kendisine serbestçe bildiklerimi söylemem bana kimadını arttırmış olacaktı. Birden büyük bir hüznün içinde gözleri dolarak sordu:

— Yusuf Bey, Sultanın ordusunda ne kadar Rum var dersiniz? dedi.

— Sayısını bilmem Haşmetmeap, fakat pek çok olduğuna şüphe edemem.

— Onlar kendi kurallarına, İmparatorlarına karşı niçin saldırıyorlar?

— Haşmetmeap Mehmet Bey ve onun ataları aldıkları şehirlerde ve kasablardaki Türklerle Rum'u birbirinden ayırmamıştır. Bu Rumlar şimdi kendi topraklarını müdafaa için savaşıyorlar. Onlar başlarındaki adamları tanıyorlar. Halk toprağa bağlıdır. Evini, tarlasını seven bu adamlar her yeni el değiştirmede kılıçtan geçiriliyor ve esir ediliyorlar. İster Mehmet Bey, isterse zati haşmetaneleri olsun, kim onların köyünü ve şehri-
ni almağa kalkışsa savaşıacaklardır. Kimden daha fazla iyilik görürlerse o tarafa dönerler. Lâtin kilisesiyle birleşmeyi zati haşmetaneleri bir yardım ümidiyle yaptınız. Fakat bu halk haşlıların Bizansı barbarca yağma ettiğini ve insanların biricik güveni olan dini ayak altına aldıklarını unutmamışlardır. Eğer Bizansta yalnız Rumlar, ve aynı mezhepteki insanlar olsaydı bu güzel şehir daha kuvvetli bulunabilirdi.

Bunları kendisine hürmet ederek ve dımdık durarak anlatıyordum. Bu sırada bir ok gelerek omuzuma çarpmış ve orada kırılmıştı. İmparator:

— Yaralandınız? dedi.

— Hayır Haşmetmeap.

(Arkası var)

BİR BİR ROMAN

Her hafta argamba günleri çıkar
Hikaye ve roman mecmuası

ADRES TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No 16 İstanbul

ABONE Yıllık (50 sayı) 12 lira
6 aylık (25 sayı) 6 lira

Sahibi: **TAHSİN DEMİRAY**

Yazı İşleri: **CELAL DEMİRAY**

Başlıca Yazar: **TÜRKİYE BASIMEVİ**

TOPLARI
DAHA KUV.
VETLİ OLAN
KORSAN
GEMİSİ
AZ ZAMAN
DA BÜTÜN
DİREKLE-
Rİ KIRDI.

RAMPA

KOR-
SAN-
LAR
ÖTEKİ
GEMİ-
YE
ATLA-
DILAR.

YASASIN
RASLION

KAHROLSUN
KRALİÇA..

KONGİTA VE ELYOS' TA
BU KANLI SAVAŞA KATIL-
DILAR..

ATMACA REİS

BU SIRADA
KONGİTAYI ÖL-
DÜRMEK İSTE-
YEN KORSANIN
BİRİNİ ELYOS
GÖRÜ-
ŞEN AN-
NEMİ ÖLDÜRE-
CEKSİN HA-
AL..

BU YETMIYORMUŞ GİBİ
KORSANLARIN REİSİ HE-
RİFİN DALINA BİNDİ

SERSEM!
KADINLARA
DOKUNMAK
YOK DE-
MEDİM
MI?

ACIYIN BANA
EFENDİM..
UNUTMUŞUM.

KORSANLAR NİHAYET VAZİYE-
TE HÂKİM OLDULAR.

ADAMLARINI LADY İLE ÇOCUĞU
GEMİYE GÖTÜRSÜNLER.. BU
GEMİNİN TAYFA-
LARI FİLİKA
LARI MAY-
NA ET-
SİNLER

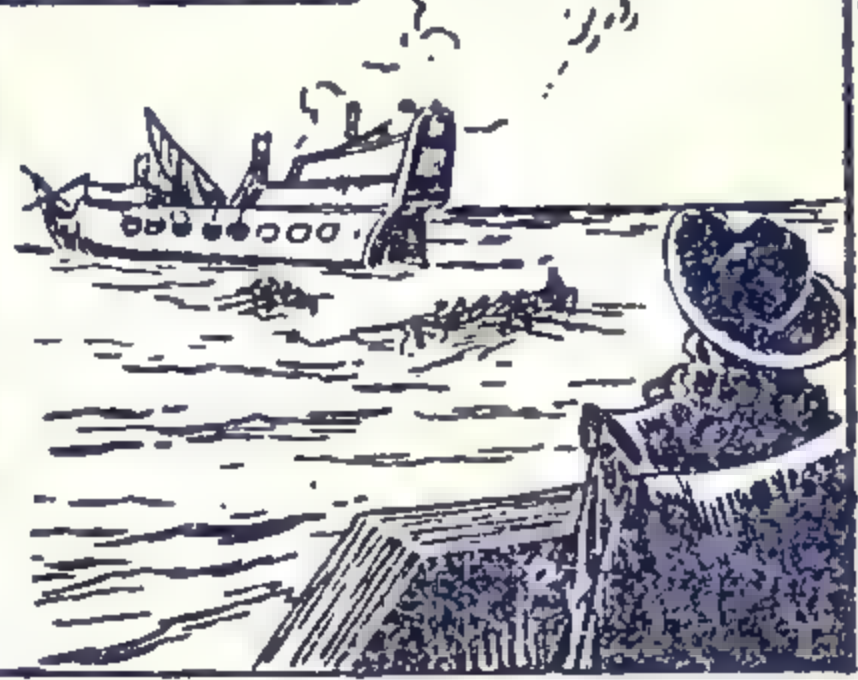

KORSANLAR KONGİTA İLE OĞLU
ELYOS'U İTE KAKA KENDİ GE-
MİLERİNE GÖTÜRÜRLERKEN KOR-
SANLARIN REİSİ

TAN-
RI AFFET-
SİN..

KORSAN KRALININ EMRİ
YERİNE GETİRİLDİ VE STAR
YANAN BİR GİRA HALİNE
GELDİ

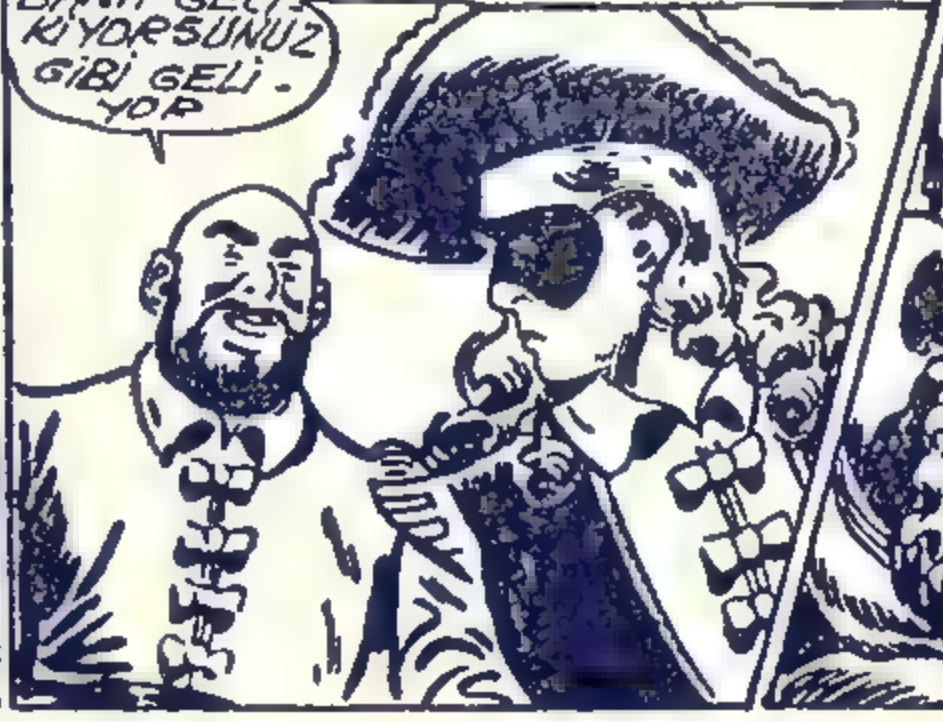

KORSANLAR REİSİ HİÇ TE
BU VAZİYETTEN MEMNUN
GÖZÜKMÜYORDU

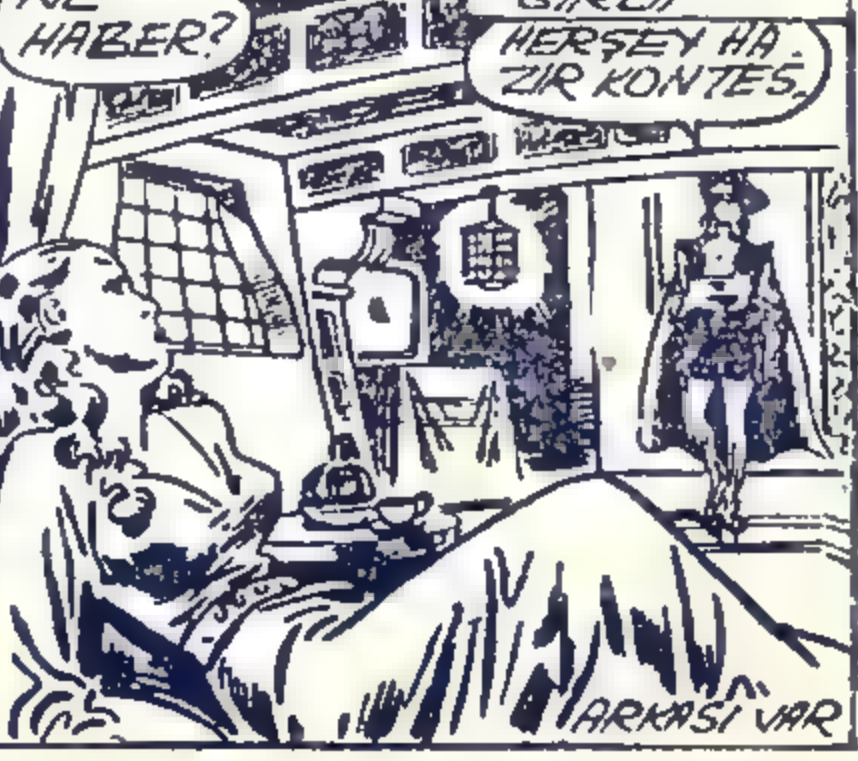
ZAVALLI-
LAR.. AKİBET-
LERİ İYİ
DEĞİL..

BU SIRADA YA-
NINDA SİRİTAN
KORSANLARDAN
ELPERRO ONU BU DÜŞÜNCESİNDE
AYIRDI.

BANA GECİ-
KİYORSUNUZ
GİBİ GELİ-
YOR

BU SÖZLER KARŞISINDA KEN-
DİNE GELEN KORSAN REİS
İF KONTESİNİN BULUNDUĞU
BİR SALONA
GİRDİ

NE
HABER?

HERŞEY HA-
ZIR KONTES.

ARKASI VAR

Yüzük

Yazan: M. YAMAN

Birçok aile, kır gazinosunda yemek yemek için gelmişlerdi. Oh ne güzel, şehrin bunaltıcı ve tozlu sıcağına mukabil orada püfür püfür rüzgâr esiyor, buz gibi bir su var. Asırlık ağaçların altındaki koyu gölgelik ruhlara ferahlık veriyor. Tâ uzaktan deniz ve şehrin kıyı mahalleleri görünüyordu.

Güler yüzlü, temiz kıyafetli gazino sahibi ile iki garson güler yüzle dolaşıyorlar, omuzlarında sakız gibi beyaz birer peşkir, beyaz ceketlerinin üst cebinde birer kalem var. Şu masayı iki kıza bir küçük oğlu ile yaşlı bir adam tutmuş, beride fakir bir aile evden getirdikleri yiyecek paketlerini açıyorlar. Daha ötede, başbaşa iki sevgili var. Belki de nişanlılardır.

Öğleye doğru boş masa kalmamış gibiydi. Salatalıklar soyuluyor, kavunlar kesiliyor, karpuzlar yayılıyor, soğuk su şişeleri masalara dağıtılıyordu.

İki ağaç arasına küçükler için çingene salıncakları kurulduğu gibi, pek ihtiyarlar da yere serilen

basırların üzerine bağdaş kurmuşlardı.

Ceketler sandalye arkalarına asılmış, kıravatlar çözülmüş, genç kız ve kadınlar çoraplarını simit gibi bükerek çıkartıp saklamışlardı.

İlk lokmaları mideye indirdiği sırada kimsenin fark etmediği iri kıyım, gözü dönük, yaşı otuzu geçmiş, bir kaşından omuz başına kadar bıçak yarası bulunan bir adam şöyle ortalama bir yere gelince belinden bir arsına yakın bir bıçağı çektiği gibi menhus bir sesle bağırmıştı:

— Hey, bana bakın. Alimallah karşı duramı temizlerim. Sökülün bakalım paraları! Bana Odunkapılı Boynuyarık Şaban derler.

Lokmalar boğazda, çatallar elde kalmıştı. Benizler bir an içinde sapsarı kesilmişti.

Masadan masaya koşuşan çocuklar bile durmuş, haydudu göremiyenler bile yakınlarında bulunanların halinden, pek korkunç bir felâketin başlangıcında olduklarını anlamışlardı.

Gazino sahibi ihtiyar bir rumdu. Nazik bir sesle:

— Şaban ağabey, dedi. Müsterilerimin içinde hastalıklı ihtiyarlar, emzikli bayanlar var. Rica ederim ona göre davran.

Şaban haklıyacak bir adam arar gibiydi. Etrafında bir kıpırtı bekliyor ve atık bulunuyordu. Gazinocuya dönerek morardı:

— Ulan kitapsız oğlu kitapsız. Bana akıl öğretecek sen mi kaldın? Kes sesini, büzül kabuğunun içine, yoksa sifahi senden ederim.

Bir an içinde gazino mahşer yerine dönmüştü. Ferahlamağa gelen alleler birbirine bakıyor, benizler gittikçe sararıyordu.

Sinirleri gevşek bir genç kadın bayılıvermişti. Kalbi tutan yaşlı bir erkek olduğu yere yıkılmıştı. Bir yavrucağ feryadı basmıştı.

Yiyecek adam arıyan Odunkapılı Yüzüyarık Şaban çocuğa doğru dönerek:

— Kes sesini piç kurusu, diye uludu.

Çocuk bile sustu. Fakat olduğu yerde, korkudan tikanır gibi hık, hık demeye başlamıştı. Genç kadın pıtır pıtır ağlarken:

— Allaha korkmaz, diye söylenmişti.

Etrafın sessizliği içerisinde bu

ses herifin kulağına kadar ulaşmıştı. Canavar adam iri adımlarla yürüdü:

— Ne dedin, ne dedin? Şimdi topunuzun sülâlesini.....

Müthiş bir küfür gazinoyu dolduran ahali içinde erkekleri sapsarı etti. Duymamazlığa gelmek istiyorlardı. Kadınlar kıpkırmızı olmuşlardı.

İşte tam bu sırada, ufarak, zayıf, yaşı kırkı bulmuş, düşkün kıyafetli bir erkek oturduğu kайдan ayağa kalktı. Peynir, ekmek ve kavun yiyordu. Ağzında kalan kavunu tükürdü ve olduğu yerde dikildi:

— Baksana bana sen. Şaban mısın, ne karın ağrısı. Basıp gidecek misin buradan?

Başlar dikildi. Erkekler kızardı. Fakat korkudan fazla bir hayret or-

talığı kapladı. Kafa tutan ve karşı duran bu adam Yüzüyarık Şabanın yarısı kadar bir şeydi. Hem de sefalet ve fakirlikten yorgun görünüyordu.

(Arkası 14. sayfada)

GANGSTERLER FREDDİ İLE MEŞGUL OLURLARKEN KAÇIRMAK İSTEDİLERİ JORJ KURTULDU

BU SIRADA DİYANA ÜMİTSİZLİK İÇİNDEYDİ.

BİRBİRLERİNİ GEKİŞTİRE GEKİŞTİRE FREDDİYLE JORJ EVE VAKLASTILAR

MACERA PEŞİNDE

KAPI DİBİNDEN GELEN BİR GENÇ KIZI ŞÜPHELEN LENDİRDİ

MERAK ETMEYİN... ŞAMPİYON JORJ BENUA EMNİ YETTE DİR..

GECE GEÇ VAKİT BENUA VE FREDDİ EVE VARDILAR.

E.. FREDDİ? NE OLUYOR GECEYARISI BOYLE..

DİYANA HAKİKATEN BU SIRADA EYDEN ÇIKMIŞ, DAK'IN PEŞİNE DÜŞMÜŞ VE GANGSTERİN BASIK VE MAĞNUM BİR EVE GİRDİĞİNİ GÖRMÜŞTÜ.

RASTLAMADINIZ MI? SİZİ ARAMAĞA ÇIK MIŞ TI..

ARKASI VAR

HAYALET GEMİNİN BİRDENBİRE YOKOLDUĞUNU GÖREN GEMİCİLERİ BİR KORKUDUR ALDI.

KORSANLAR KRALI

No: 11

ACABA İHTİ-
YAR GEMİCİ-
NİN HAKKI MI
VARDI?
AHRET ZA-
MAN MI YAK-
LAŞMIŞTI?

YANINDA BU-
LUNDUKLARI
ADADAN MAYMUN BAĞI-
RIŞMALARI DUYULUYORDU.

ARKADAŞLAR AKLINIZA
KÖTÜ SEY GETİRME-
YİN.. HAYALET GEMİYİ
YENECEĞİZ.

ADA BOL AĞAÇ VE ÇALILIKLA
ÖRTÜLMÜŞTÜ. BULANIK SULU
BİR NEHRİ VARDI.

BİR YARIN DİBİNDE HAYALET
GEMİYİ GÖRDÜLER.

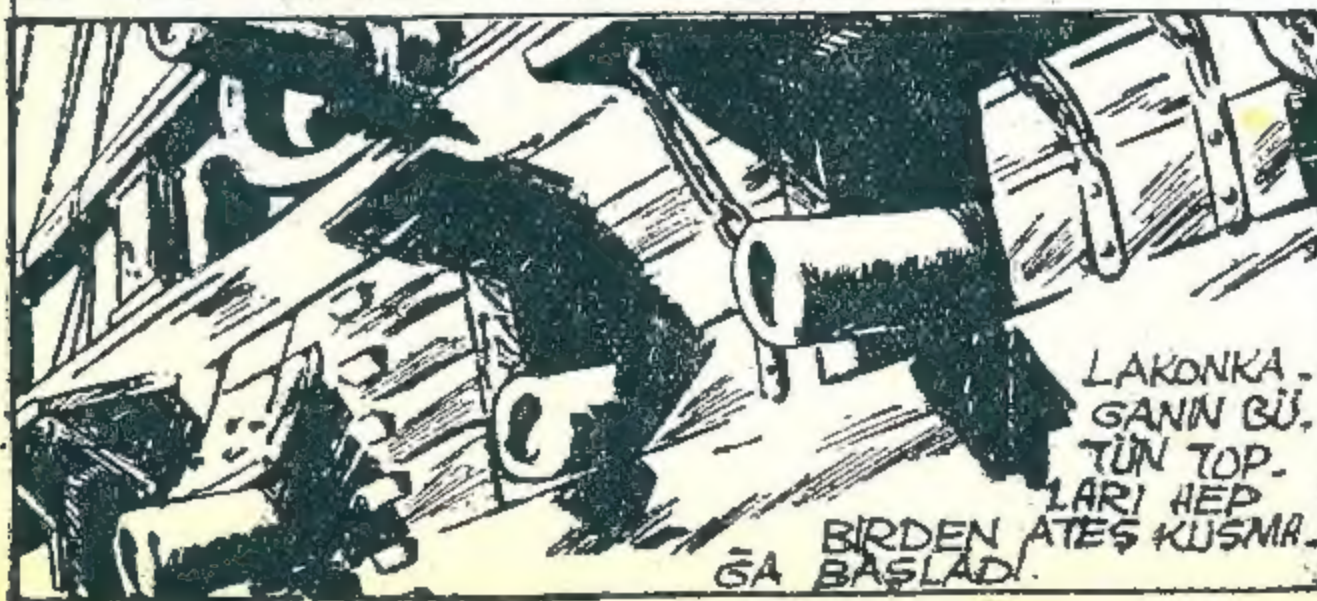
KAPTAN.. KARA
HAYALET.. TOPÇULA-
RA HABER VE EMİR
VER!

BRIGANTİNİN HAKKI
VARDI. KARŞILARINDA
HAYALET GEMİ GÖRÜ-
NÜ YORDU.

176

LAKONKA-
GANIN BÜ-
TÜN TOP-
LARI HEP
BİRDEN ATEŞ KUSMA-
ĞA BAŞLADI.

BRIGANTİN BARUT KOKU-
LARI VE DUMAN İÇİNDE
VAZİFESİNİ YAPIYORDU.

ARKASI VAR

KESİK BAŞIN ESRARI

(6. sayıdan devam)

— Pekli... Anladım... dedi.
Ertesi günü bütün gazeteler Lord Brodford'un bir âsap bozuk-
luğu müteakip hayata gözlerini
yumduğunu büyük puntolarla ya-
zıyorlardı.
Şimdi William Ralf Burut mak-
sadına erişmişti. İskandali önle-
mişti.

★

B. 14 hâdisesi bütün dünyaya
yayılmıştı. Bundaki muvaffakiyet
Doriok'a aitti

Küçük Mis Hylan'a gelince o
binbir gece masallarında olduğu
gibi bütün Lord Hylan'ın servet
ve ünvanlarına sahip olmuştu.
William Ralf Burut küçük kıza
babalık yapmak istemişti. Lâkin
o on sene gibi uzun bir zaman
Tibette yaşadığı için Londranın
havaası ona iyi gelmiyordu. İki
günde bir hastalanıyordu. Bunun
için tekrar Londradan ayrılmak
mecburiyetinde idi. Bir gün Fran-
sava geçerek aziz dostu Doriok'u
bularak onunla konuştu. Ve ona
şunu söyledi:

— Sevgili dostum, senin bir
luzun var. Babalık yapmasını bi-
lirorsun. Mis Hylan'a da babalık
yapmanı rica ediyorum. Ben tek-
rar Tibete dönüyorum dedi.

Bir gündü. Artık B. 14 hâdisesi
herkesin aklından çıktığı gibi hat
halkı Kurbet tarafından da
unutulmuştu. Mini mini kulübe-
hâlin önünde oturmuş İsgüzar ka-
risiyle dereden tepeden anlatıyor-
du. Bu sırada bir mektup aldı.
Zarfın üzerindeki pulları çoktu.
Zarfı yırttı. İçerisinden çıkan kâ-
ğıdı dikkatle okudu. Bu üç yüz
bin franklık bir banka çekti idi.
Çekin altında da, sadece şu satır
yazılıydı:

Teşekkürlerimle. Crystal Dag-
ger - Kristal Hançer.
S O N

YÜREK

(13. sayıdan devam)

Şaban bile kendisine karşı gele-
nin o olmadığını zannederek bağırdı:

— Kimmiş o bel! Kim söylüyor
bunu.

Ufarak adam yumruğunu mintan-
nının üstüne vurarak:

— Buradaki yürek söylüyor, di-
ye bağırdı.

Sesi kısık ve çatıaktı. Fakat şim-
di Şabana doğru yürüyordu:

— Sen buradan, ağın burnun
yerindeyken yıkılıp gidecek misin?

— Ulan arkadaki tabancaya mı
güveniyorsun?

— Ne tabancası ayı? Üstümde
çakı bile yok. Benim yüreğim ye-
ter sana be.

Gayrete gelen, kan tepesine çı-
kan birkaç erkek birer sandalye ya-
kalamışlardı. Şimdi kadınlar boğuş-
ma sahnesine tekaddüm eden bu
hareketlerde haykırışmağa başlamış-
lardı. Ufarak adam yalın kat min-
tan, bodur ve sıksa boy ve zayıf
bilekleriyle Şabana doğru yürüyor-
du:

— Sen kimin sülâlesine küfür e-
diyorsun kereste? Seni lekârda gibi
doğramazsam elâlem tükürsün yü-
zûme.

Masalardan birisinden bir ekmek
bıçağı kavrayınca dişlerini kenetle-
mişti. Şabanın boğazından bir küfür
fırladı ve tekmelenmiş bir çoban kö-
peği gibi homurdana homurdana
uzaklaştı.

Gazinocu kendisini tutamadı. Bu
çelimsiz kahramanın üstüne koşup
boynuna sarılarak öptü:

— Sen nesin vire. Nesin sen. A-
teşsin vire yoksam panterisin?

Küçük adam bağırdı:

— Erkeğim be, erkek. Yüreğim
var benim nah şurada.

Çalız göğsüne kuru ve esmer
yumruğunu indiriyordu.

ALNIMIN

YAZISI

MARK JANSEN KLERLE NİŞAN...
LYDI.. İFTİRA ETTİLER GÖÇÜKÇÜ.
GİZA.. DELİĞE ATILAR.. BİEN DİE
MARK'I SEVİYDÜM. GİZE RASTLA.
YİŞİM SADETIMİ KÖKÜNDEN YIKTI.

ZAVALLI YAVRUCAGIM..
SENİ YİNE GÖRMELİ.
SANA YARDIM ETMELİ.
YİM...

42/1

BİR HAFTA
SONRA HASTAHANE-
DEN ÇIKTI. BİR MÜDDET
SIRRINI SAKLADI. FAKAT BU SİR
İÇİN İÇİN BELLAYI YİYOR, BİTİRİYORDU.

176/1

FLORANS DORVE UZAKLAŞTI.. BELLA YALNIZ KALDI.
YAPMAK MECBURİYETİNİ HİSSETTİĞİ FEDAKÂRLIĞI DÜŞÜ.
NÜYÖR İÇİNİ KORKUNÇ BİR KEDER BASIYORDU.

DEMİK KIZ KARDEŞİ DEĞİLMİŞ
ENİNDE SONUNDA BUNU ÖĞRE-
NECEK VE KLERE GİDECEK..

NEN VAR
BELLACIĞIM ?
SENİ ÇOK DÜŞÜNCELİ
GÖRÜYÖRÜM. DİRDİNİ AÇIK
BİRŞEYİM YOK SÖYLE
ŞEKERİM. YALNIZ
BİRAZ YÖRGÜNÜM..

KLER SİRRİNİ
DAHA FAZLA TUTAMA-
DI, AÇIĞA VURDU.

KLER SENİN KIZKARDEŞİN
DEĞİL.. HAYRET Mİ ETTİN ?
BUNU TESADÜFEN ÖĞREN-
DİM. SAHİ SÖYLÜYÖRÜM.. KLER
SENİN KARDEŞİN DEĞİL..
ÖYLE BAKMA YÜZÜME..

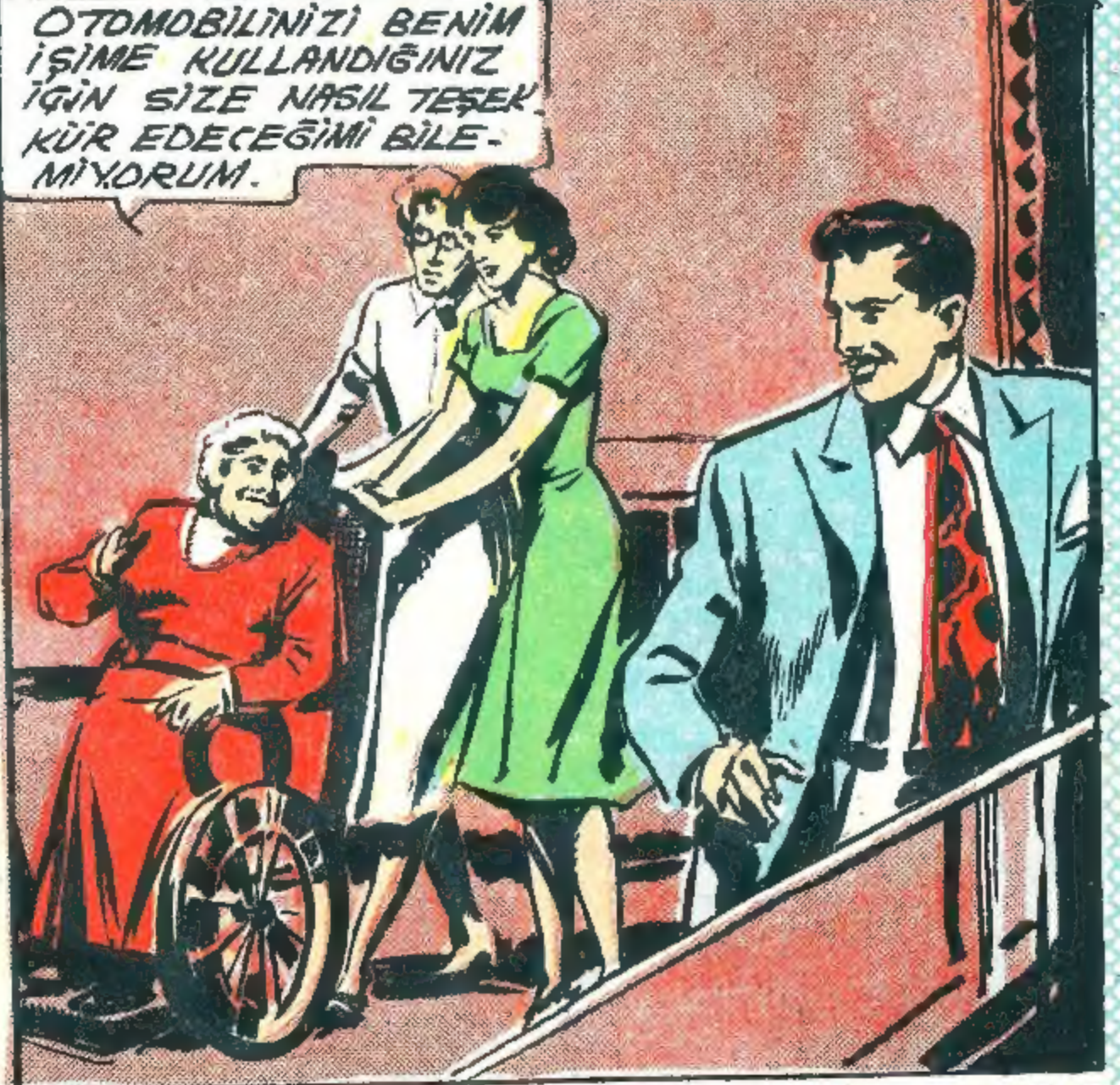
BİZİM KOCA MARK
BAKALIM NELER
YAZIYOR...

MARK, MERVELİN ESKİ
BİR ARKADAŞIYDI.
BİR YAKITLER
MARK DOKTOR-
LUK YAPTIĞI SI-
RALARDA MERVEL
AYNI SEMİDE İKİNCİ
SÜVARYİDİ. SONRA,
LARI MERVEL BU
HAYATA NATILMIŞ
MARK PARİSTE
YERLEŞMİŞTİ.

Ey Hayır bizlerin son
Mark hazretleri;
Ne bir haber ne
bir mektup yazarsın.
Ne yahar, ne eder-
sin?
Fransaya ne za-
man teşrif buyu-
racaksın?
Gel de kurduğum
kliniği gör. Bak
ne şahane bir şey
oldu.....

ARKADAŞININ
BU SAMİMİ
MEKTUBU
MERVELİ U.
ZUN UZUN
DÜŞÜNDÜRDÜ.
ARTIK BU HA-
REKETLİ VE
TEHLİKELİ
HAYATA SON
VERMELİ
BİR AİLE YU-
VASI KURMALIYDI.
VİCKİ'DE
İSTEDİĞİ
KADIN DA
BULMUŞTU.

OTOMOBİLİNİZİ BENİM
İŞİME KULLANDIĞINIZ
İÇİN SİZE NASIL TEŞEK-
KÜR EDECEĞİMİ BİLE-
MİYORUM.

KOLAY EFENDİM..
MATMAZEL VİCKİ'YLE
YAPTIĞIMIZ YOLCU-
LUKTA, DENİZLE
GÖK ALÂKADAR GÖ-
RÜNDÜLER. BİR GÜN
MÜŞAFADE E-
ĐERSENİZ KEN-
DİĞİNİ YATIRMA
GÖTÜRECEĞİM.

HMM!...PEKİ..

FARAT..

MARŞALLAH
İYİ CESARET
SAHİBİSİNİZ
BEN SİZDEN
BÖYLE BİR ŞEY
İSTEDİM Mİ?

BEN İNSANIN
GÖZÜNDEN
İSTEDİĞİNİ
OKURUM

ARKASI
VAR